

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Vasilca Doina Carmen****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Învățarea digitală în școala românească - Prof. Macarie Luminița	3
Proiectul Erasmus+ „Competențe TIC prin practică europeană” la Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș – Prof. Todor Cornelia	4
Dascăl real în mediul virtual – Prof. Mihălțan Maria	5
Cui îi e frică de școala online? – Prof. înv. primar Mărginean Sorina	7
Reforma religioasă – reforma protestantă. Nașterea protestantismului în Europa – Prof. Galdău Cosmin	9
Proiectele e-Twinning, abordarea inovativă a învățării – Prof. Teban Laura, prof. Huștiuc Nicoletta	13
Revista „Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor!” - Prof. Jude Laurențiu	18
Prejudecăți și stereotipuri în cultura organizațională – Prof. Borbely Ștefania Simona	20
Utilizarea metodelor moderne în eficientizarea actului educativ din grădiniță – Prof. înv. preșcolar Apalagheie Cristina Gabriela, prof. consilier Vârteș Carmen	22
Les défis de l’enseignement du fle, dans le contexte de la pandémie – Prof. Conțescu Corina	25
Educație de calitate pentru toți – Prof. înv. primar Gligor Dana	26
Consiliere și dezvoltare personală la gimnaziu – Prof. Lăncrănjan Dafina	28
Igiena școlarilor (II) – Prof. Simu Alexandru, prof. Poptelecan Călin	30
Educația ecologică – educația în spiritul ocrotirii naturii – Prof. Turcu Iuliana	32

**Magia sărbătorilor de iarnă. Legătura de
argint: copilul (parteneriat școală – familie)** 35
– Prof. înv. primar Szilaghi Szekely Melinda

**Valorificarea platformei LIVRESQ în
cadrul orelor de limba și literatura română** 37
– Prof. Marincăș Marinela Adriana

**Exemplu de realizare a demersului didactic
care să contribuie la dezvoltarea
competențelor cheie ale elevilor de clasa a
V-a** 38
– Prof. Bălan Anca

ÎNVĂȚAREA DIGITALĂ ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. Macarie Luminița, Școala Gimnazială „Ovidiu Hulea” Aiud

Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale. De azi este recomandat să uităm de metodele pe care le foloseam acum 10-15 ani la școală și trebuie să gândim la abordarea altor tehnici de predare și învățare, bazate pe instrumente și tehnologii digitale. Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea pur și simplu a tabletelor în loc de hârtie, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate, precum platforma educațională Școala365.

Indiferent de cât de multă sau puțină tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație. Cum? Prin faptul că îi face pe elevi să fie mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile, iar astfel să se renunțe la metodele tradiționale de educație. Educația digitală îi face mai deștepti pe elevi. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea.

Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerente, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual.

Spre exemplu, jocurile interactive și de îndemânare sunt instrumente excelente care îi învață pe copiii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa.

Acest secol este fără îndoială, secolul culturii digitale. Educația digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Fără o populație educată, doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării, nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală. Integrarea computerului în procesul de învățământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate. În întreaga lume se observă convertirea conținutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând. Lecțiile digitale îi țin pe elevi la școală și îi fac să fie mai atenți la informații. Educația virtuală a devenit un adevărat fenomen în industria românească în ultimii ani.

În continuă dezvoltare, tehnologiile informației și comunicării au schimbat fundamental natura relațiilor globale, sursele de avantaj în competiție și oportunitățile pentru dezvoltare economică și socială. Tehnologii ca Internetul, computerele personale sau telefonii mobile au schimbat întreaga lume într-o rețea globală de persoane, firme, școli și guverne, ce comunică și interacționează între ele printr-o varietate de canale. Explozia acestei rețele globale mediate tehnologic a produs o lume în care oricine poate, virtual, să beneficieze de avantajele Integrării Digitale.

În ziua de azi, majoritatea centrelor de învățământ sunt dotate corespunzător necesităților de instruire și educație ale elevilor. Aceștia pot găsi pe anumite site-uri o serie de informații utile diferitelor obiecte de studiu, pot desfășura cursuri și chiar pot participa la concursuri școlare online.

Cadrele didactice pot obține informații cu privire la noutățile care apar în domeniul didacticii moderne, noutăți referitoare la: metode, strategii didactice, modalități de evaluare a cunoștințelor elevilor, proiecte didactice moderne, teste specifice fiecărui obiect de învățământ.

În cadrul laboratoarelor de informatică, cadrele didactice pot desfășura lecții interactive, atractive, unde elevii își pun în practică cunoștințele dobândite pe parcursul anilor de studii.

Învățământul a asimilat noile tehnologii, ba mai mult unele instituții educaționale au renunțat la vechile și „demodatele” manuale școlare, ele fiind înlocuite de tablete.

Este important să recunoaștem că învățarea de tip e-learning este semnificativ mai puțin accesibilă pentru cei aflați în situații sociale și economice vulnerabile. Cea mai mare barieră pentru

accesibilitate într-un moment ca acesta este totuși accesibilitatea digitală: dispozitive adecvate, un bun acces la internet și o alfabetizare digitală adecvată. Nu toate instituțiile iau în considerare faptul că oamenii ar putea să nu poată accesa resursele sau programele de instruire necesare pentru a finaliza sarcinile de acasă.

Pentru a face învățarea de tip e-learning un mijloc de a stopa lacunele inegalității, este vital să se facă eforturi pentru ca resursele să fie accesibile pentru cei care au nevoie de ele. Pentru cei care pot dedica timp activităților de învățare sporite, furnizarea de materiale, cursuri și resurse de învățare gratuite ar fi de neprețuit pentru a profita la maxim de aceste ore.

Trebuie să recunoaștem că mulți indivizi nu vor avea ocazia să folosească această perioadă dificilă pentru auto-perfecționare din cauza altor responsabilități și să îi ajutăm pe acești oameni să se simtă susținuți în deciziile lor, indiferent dacă încearcă să învețe sau fac altceva. Învățarea și educația adulților, deși este un lucru imperativ pentru mulți dintre noi, ar trebui, în primul rând, să însemne bucurie prin incluziunea socială și dezvoltarea abilităților și capacităților noastre.

Aceasta ar putea ajuta comunitățile să fie mai rezistente nu numai în capacitatea noastră de a vedea această pandemie, dar și în dezvoltarea instrumentelor mai puternice pentru a face față suferinței mentale și a învăța cum să ne îngrijim sănătatea fizică atunci când sunt închise atât de multe căi obișnuite (săli de sport, centre de agrement, parcuri etc.). Dacă aceste condiții sunt îndeplinite și toată lumea poate participa în condiții egale, învățarea de tip e-learning poate fi o sursă puternică de auto-îngrijire, incluziune socială și dezvoltare personală.

Bibliografie

1. Magdas I., *Didactica informaticii, de la teorie la practică*, Editura Clusium, 2007
2. <http://www.asociatia-profesorilor.ro/educatia-digitala-in-scoala-romaneasca.html>
3. <https://blog.scoala365.com/2018/11/22/beneficiile-educatiei-digitale-vs-metodele-educatiei-traditionale/>
4. <https://biblioteca.regielive.ro/proiecte/pedagogie/educatia-in-era-digitala-e-learning-381198.html>
5. <https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/invatarea-digitala-provocare-si-oportunitate>

PROIECTUL ERASMUS+ „COMPETENȚE TIC PRIN PRACTICĂ EUROPEANĂ” LA COLEGIUL NAȚIONAL „LUCIAN BLAGA” DIN SEBEȘ

Prof. Todor Cornelia, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

În perioada 01.09.2020 – 30.11.2021, Colegiul Național „Lucian Blaga” din Sebeș implementează proiectul de mobilitate Erasmus+ din domeniul formării profesionale „Competențe TIC prin practică europeană”.

Programul Erasmus+ oferă elevilor din școli profesionale, licee și școli postliceale șansa de a se forma profesional și de a dobândi experiență la locul de muncă, experiență care să le permită, de asemenea, dezvoltarea de noi abilități și competențe de comunicare într-o limbă străină. Stagiile de formare profesională în altă țară îmbunătățesc procesul de tranziție de la educație și formare către piața muncii consolidând, în același timp, cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale.

În acest context, echipa de proiecte europene a Colegiului Național „Lucian Blaga” din Sebeș a dorit să vină în sprijinul elevilor de la profilul real, specializarea matematică-informatică. Acești elevi își însușesc cu succes, prin specificul disciplinelor studiate, multe cunoștințe din domeniul informaticii, dovada fiind numeroasele premii obținute la concursurile și olimpiadele școlare. Laboratoarele colegiului, echipate corespunzător, îi ajută la formarea de competențe dar, dat fiind profilul teoretic al liceului și legislația în vigoare, ei nu au posibilitatea efectuării de stagii practice în instituții și firme de profil din țara noastră. De aceea, a fost depus la ANPCDEFP proiectul de mobilitate VET „Competențe TIC prin practică europeană”, care a primit finanțare și

care va fi implementat în cursul acestui an școlar și în prima parte a anului școlar viitor. Grantul aprobat, în valoare de 71.048 de euro va prilejui o serie de activități de care vor beneficia toți elevii colegiului de la specializarea matematică-informatică și va permite unui număr de 28 de elevi să efectueze un stagiu de practică de două săptămâni în firme din domeniul IT din Spania.

Proiectul reprezintă o noutate pentru elevii colegiului, fiind primul proiect din domeniul formării profesionale implementat de instituția noastră, dar elevii sunt familiarizați cu acest program al Uniunii Europene datorită celor două proiecte de parteneriat strategic ale școlii, unul încheiat și celălalt în curs de implementare.

Această formare prin mobilități europene înseamnă șansa pe care o au elevii colegiului nostru de a-și dezvolta competențele de bază din domeniul informaticii și IT, dar nu numai atât: înseamnă șansa de a dubla componenta teoretică a învățării cu o componentă practică, răspunzând nevoii viitorilor absolvenți ai acestui profil de a beneficia de o pregătire de specialitate cât mai apropiată de mediul real, de piața muncii; înseamnă posibilitatea de a compara dotările firmelor spaniole cu echipamente, a modalității în care selectează personalul angajat și a modului în care își desfășoară activitatea.

La prezentarea proiectului, elevii s-au arătat entuziasmați și dornici de implicare, concluzionând încă o dată, dacă mai era nevoie, că Erasmus schimbă vieți, deschide inimi și minți.

Proiectul „Competențe TIC prin practică europeană” este realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autoarei, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care conținutul informației va fi folosit.

DASCĂL REAL ÎN MEDIUL VIRTUAL

Prof. Mihălțan Maria, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Trăim vremuri dinamice, speciale, și ca mai mereu, suntem, vorba cronicarului “sub vremi”. Profesorul de azi trebuie să se redefinească și, câteodată, nu știe cum. Singurele modele pe care le are sunt acelea ale propriilor profesori, ipostaze pământene ale lui miticului. Profesorul este încă, din păcate, pentru generații întregi de oameni, ajunși acum la maturitate, un depozitar universal de informații. Or, astăzi, se pare că nu informația în sine generează putere, ci capacitatea de a o selecta și folosi. Informația este azi accesibilă oricărui elev din primar ce descoperă internetul și motoarele de căutare. S-a schimbat, deci, din temelii, paradigma societății românești. Profesorul nu mai e membrul unei caste exclusiviste, el nu mai are aură mitică, e o ființă umană pe care o întâlnești la cumpărături, în saloane de înfrumusețare, uneori la plata unei rate, care își bea cafeaua dimineța, care stă la coadă pentru a-și plăti impozitele, care are propriile probleme și dileme. Se spune în zilele noastre frecvent că ceea ce a dispărut în relația profesor-elev e *respectul*. Elevii și studenții sunt plictisiți (acesta pare să fie noul *mal de siècle*), generat de un cumul de cauze, printre care, la loc de frunte stă, indubitabil, modul în care se face livrarea educației. Acum, ceea ce se așteaptă de la mine, ca dascăl, e un efort de sinteză și o permanentă încercare de a oferi coerență informațiilor, de a le așeza într-un anume sistem, de a implementa resurse noi, de a face conexiuni între ceea ce știu.

Calitatea și asigurarea acesteia nu se întâmplă pur și simplu, nu este opțională, ci este o cerință imperativă a timpului pe care îl trăim din cel puțin patru motive: moral (elevii sunt cei cărora trebuie să li se asigure o educație care să fie „cea mai bună”), contextual (școlile sunt într-o interacțiune dinamică și continuă cu societatea și comunitatea cărora le aparțin. Contextul în care acestea își desfășoară activitatea este într-o continuă luptă pentru calitate, ceea ce impune pentru toate instituțiile o creștere a interesului pentru calitate), supraviețuirea (societatea de azi este una concurențială, cu probleme medicale epidemice mondiale), responsabilitatea (școlile sunt supuse în mod constant aprecierii și evaluării celor pe care îi servește: elevi, părinți, comunitate, societate).

Școala este un bun al comunității, motiv care impune existența unor strategii interne de asigurare și menținere a calității. Din aceste considerente școala românească trebuie să iasă din normele stricte ale ideii de transfer de cunoștințe către elevi, idei care încă mai stă ca temei de bază a tot ceea ce școala face sau trebuie să facă.

Școala să fie locul unde elevii primesc informații, dar accentul să nu cadă pe cantitate. Astfel, în societatea contemporană profesorii competenți trebuie să atingă o serie de standarde, precum: accesibilitatea cunoștințelor pe care le predau elevilor pornind de la diferențele individuale dintre aceștia și ajustarea activității având drept punct de plecare interesele, abilitățile, deprinderile și cunoștințele educabililor, luând în considerare situația familială și relațiile de prietenie dintre elevi. Așadar, profesorul va încuraja stima de sine, motivarea, caracterul, responsabilitatea și respectul elevilor pentru diferențele individuale, culturale, religioase și rasiale. Cunoașterea în profunzime a disciplinei pe care o predau și corelarea noțiunilor specifice disciplinei proprii cu noțiunile specifice altor discipline, precum și modul în care pot fi aplicate în contexte reale cât mai variate. Elevii vor fi stimulați să formuleze și să rezolve propriile probleme, specifice. Utilizarea unui repertoriu vast de tehnici și metode de predare alese în funcție de conținutul predat, într-un spațiu educațional adecvat organizat, care motivează elevii și le mențin interesul pentru învățare chiar și în situații de eșec temporar. Astfel poate fi evaluat progresul individual al fiecărui elev cât și progresul clasei ca întreg.

Profesorul se implică responsabil în managementul și monitorizarea modului în care elevii învață putând măsura prin diverse metode performanța acestora, informație comunicată ulterior părinților în calitate de beneficiari indirecti ai actului educațional. Oferirea de modele pentru elevi în devenirea intelectuală a acestora, în contextul în care profesorul își examinează critic activitatea proprie, caută să-și aprofundeze cunoașterea bazată nu pe cantitate, ci pe calitate. Ceea ce trebuie schimbat la noi este însăși fișa interioară, dar și exterioară a postului de profesor. În paralel cu noi metodologii, noi manuale, noi programe, noi cerințe la examen și VOCAȚIE.

Câteodată, discuția despre vocație poate ajunge în sfere aproape filosofice, dar îmi doresc să rămân cât mai în concret. Așadar, concret, ce înțeleg eu prin vocație este un cumul de plăcere de a-ți face munca, de dorință de a evolua și a învăța continuu despre munca pe care o faci și de efort, uneori frate cu sacrificiul, pe care îl depui pentru ca ceea ce faci să aibă, în sine, valoare și să le aducă și celorlalți plus valoare. Întotdeauna și indiferent de domeniul în care activezi poți și ar trebui să evoluezi, iar când ești profesor datoria devine o obligație de onoare. Un dascăl cu vocație nu are nevoie de încurajări ca să evolueze. El o face natural, din dorința de a fi mai bun, de a-și actualiza el însuși cunoștințele, de a putea răspunde la întrebările pe care le-ar putea avea elevii. Iar atunci când nu știe răspunsurile la acele întrebări, unui profesor cu vocație nu îi va fi nici greu și nici rușine să spună „nu știu”, sau să întrebe. La prima vedere, ar putea părea că această vocație are efecte doar pentru persoana care o are, în cazul de față, profesorul. Dar nu e deloc așa. Ea are efecte uriașe și pe termen lung în primul și în primul rând pentru elev. Lipsa vocației e periculoasă pentru că inoculează elevilor o mentalitate defectuoasă la multe niveluri, începând cu lipsa de interes față de școală și sfârșind printr-o lipsă de încredere a copilului în propriile forțe.

Mi se pare extraordinar de important de realizat faptul că profesorul are o influență uriașă asupra omuleților din fața lui. Cu toții ne amintim de cei mai slabi profesori pe care i-am avut și de cei mai buni. Oare de ce doar de ei? Pentru că unii aveau vocație, iar alții, nu. Ar fi interesant de observat în noi și ce influență au avut aceștia asupra noastră, pe termen mediu și lung. Sunt destul de convinsă că răspunsurile ar clarifica mult problematica aceasta a vocației profesorului.

Bibliografie

1. Irina Coroi - Percepția calității în educație, 2017, www.didactic.ro/materiale-didactice/prtceptiacalitatii-in-educatie, pag. 1-9 .
2. Oprescu Narcis-Doru - Standarde de calitate în învățământul preuniversitar, 2008, www.oldsite.edu.ro/index.php/articles/11220, pag. 1-5
3. Steve Andreas, Charles Falkner, NLP și succesul, Editura Curtea Veche, București, 200

CUI ÎI E FRICĂ DE ȘCOALA ON-LINE?

Prof. inv. primar Mărginean Sorina, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Alba Iulia

2020 – an pandemic. Dincolo de discuțiile despre existența sau inexistența virusului care ne-a dat viețile peste cap, rămân regulile impuse: purtarea măștii de protecție în permanență în școală, respectarea scenariilor verde, galben și roșu.

Dar la ce se referă cele trei scenarii? Scenariul verde se referă la incidența de sub 1% la mia de locuitori dintr-o localitate și presupune ca toți elevii să participe fizic la școală, cu respectarea regulilor sanitare. În scenariul galben incidența este cuprinsă între 1 - 3% , astfel că elevii din clasele primare sunt toți în școală (?), elevii din clasele gimnaziale învață în sistem hibrid (50% din ei sunt în clasă, 50% sunt acasă – dar prezenți la lecție on-line). Scenariul roșu, incidența de peste 3% la mia de locuitori, presupune ca toți elevii între în activitate on-line.

Am căutat o explicație pentru care elevii din clasele primare merg toți la școală în scenariul galben. Medicii ne spun că acești copii, chiar dacă nu fac forme grave ale bolii, se pot îmbolnăvi și mai mult decât atât, sunt „cărașii” care duc virusul în familiile lor. În familii cu persoane vulnerabile: străbunici, bunici, părinți. De ce ar fi altfel față de cei din clasele gimnaziale și liceale? Singura explicație pe care am găsit-o ar fi că, pentru cei mici, e nevoie ca un părinte să rămână acasă, ceea ce presupune costuri: plata salariului 75% pentru părintele care alege să rămână acasă.

Suntem în scenariul roșu. Incidența, în municipiul Alba Iulia este, la această oră, de peste 6%. Și cu toate acestea, văd mulți părinți care își doresc copiii în bănci. De înțeles, pentru cei care nu au posibilitatea de a munci la distanță, ori de a sta acasă cu copilul, sau a acelor care nu pot să le pună la dispoziție un laptop, o tabletă sau măcar un telefon conectat la internet. În același timp, sunt multe cadre didactice care și-au modificat fotografiile de profil de pe Facebook cu „Vreau copiii în clasă”...

Nu degeaba am amintit de Facebook, în ultimii ani se pare că totul se desfășoară pe această rețea socială: educație, politică, medicină, comerț, religie etc. Nu consider că e rău, dar să crezi că știi mai multe decât un profesor, pentru că „ai citit tu pe Facebook”, să te pricepi la tratamente medicale, pentru că „ai văzut ce a scris un doctor pe Facebook,” e caracteristica principală a multora dintre noi. Nu mai contează cei 5 – 9 ani petrecuți în școli de către un profesor pentru specializarea lui, nici cei 10-15 ani de învățare continuă dedicați de un medic, ne pricepem la toate mai bine decât oricine, avem mereu o părere și doar noi dreptate, după doar 10 minute de lectură pe internet.

La școală, copiii sunt în siguranță. Ar fi, dacă într-o clasă s-ar afla 15-20 de copii. Sunt 30-35. Ar fi, dacă ar fi posibil să se respecte circuitele. Nu e. Ar fi, dacă s-ar respecta distanțarea. Nu se poate respecta. Ar fi, dacă s-ar putea organiza grupurile sanitare. Nu se poate. Ar fi, dacă s-ar putea organiza curtea școlii. Nu se poate. Ar fi, dacă s-ar putea reorganiza programul școlar. Nu se poate. Ar fi, dacă s-ar putea realiza supravegherea în timpul pauzelor. Nu se poate. Și „nu se poate” nu vine nici de la copii, nici de la profesori, nici de la direcțiune, nici de la inspectoratele școlare. Nu ai cum respecta circuitele cu 400 – 1000 de elevi care îți intră pe poartă în același timp. Nu ai cum respecta distanțarea cu unii copii care nu au auzit de acest lucru, care vin la școală ca și până acum, doar că au o mască sub bărbie, că așa „o zis profa”. Nu ai cum reorganiza grupurile sanitare, când nu ai spații sanitare suficiente (clădirile școlilor din Alba Iulia nu sunt nici noi, nici renovate de curând). Nu ai cum reorganiza curtea școlii, nu ai spațiu suficient pentru fiecare clasă. Nu ai cum reorganiza programul școlar: părinții merg la serviciu după același program. Cum să ajungă doi copii din aceeași familie la ore diferite la școală și înapoi acasă? Cine să-i ducă și să-i ia de la școală? Învățătorii au împărțit clasele în jumătate și au lucrat pe două schimburi mai bine de o lună, la începutul acestui an școlar. Fără să fie plătiți. Muncă voluntară. Totul spre bine copiilor. Dar este oare „spre bine copiilor” să intre la clasă un cadru didactic obosit, stresat, epuizat? Oricât de mult te-ai strădui nu ai cum să dai același randament pe două schimburi. Ești doar dascăl, nu supraom! Nu ai cum supraveghea copiii, în permanență, în timpul pauzelor. Cine crede că este posibil, nu a avut niciodată în grijă mai mult de doi copii. Cum să vezi 20-30 de copii din clasa ta în același timp, amestecați printre alți copii? Unii stau în clasă, unii merg la baie, unii în curtea școlii. Iar tu, un om,

îi vezi pe toți și îi corectezi pe toți? Nici chiar dacă îți suprimi toate funcțiile fiziologice ale organismului tău! Există profesorul de serviciu pe școală: un om, fără ochi la spate și fără a putea vedea ce se întâmplă „după colțul școlii”.

Da, în străinătate (în unele țări), nu se închid școlile. În străinătate au campusuri școlare, au spații suficiente, au angajați suficienți (doi învățători și un ajutor de învățător la clasă!), clase mari cu număr mic de copii și, cel mai important, oameni cu respect față de oameni, față de specialiști (din învățământ sau medicină), față de reguli și norme.

Suntem în scenariu roșu. Școala se desfășoară on-line. Peste tot auzim că aceasta nu e școală, că vom avea o generație de analfabeți, că acești copii sunt de sacrificiu...

Mie nu mi-e frică de școala on-line. Elevii mei nu pierd din învățare. Pierd din abilitățile sociale, e adevărat, dar oare nu cumva ar pierde și la școală? Școala în 2020 pentru elevi și profesori arată așa: poartă mască, păstrează distanța, folosește doar lucrurile tale, nu picta, nu cânta, nu împrumuta lucruri, nu îți atinge colegul, nu lucra în grup / echipă, nu vorbi prea mult și prea tare, nu părăsi locul de lângă banca ta / catedra ta, nu atinge caietele copiilor! Dacă te-ai dus la școală și nu ai respectat toate cele enumerate și nu numai, nu înseamnă că te-ai adaptat, înseamnă că ai trișat.

Mie nu mi-e frică de școala on-line. Eu, din fericire, am avut un calculator performant, le pot face prezentări, pot organiza și crea jocuri și quizz-uri, pot da și corecta teme, le pot da teste și propune proiecte. Mi-am mai cumpărat încă un laptop performant (salariul pe o lună), pe lângă cel pe care îl aveam deja, dar care nu făcea față noilor mele cerințe, și astfel îi pot vedea în permanență pe toți, chiar și în timp ce le prezint un material. Și ei mă pot vedea, de pe telefonul meu (pentru că da, laptop-ul meu performant nu are cameră!).

Mie nu mi-e frică de școala on-line. Copiii mei, din fericire, au în proporție de 95% laptopuri (5% tablete). Pentru că da, școala pe telefon nu e școală. Sunt copii care nu se concentrează – aceiași care nici la școală nu se concentrau, sunt copii care nu participă decât solicitați – aceiași care nici la școală nu se implicau. Nu-i lăsam în urmă nici atunci, nu-i las în urmă nici acum.

Mie nu mi-e frică de școala on-line. Părinții elevilor mei au înțeles că sunt vremuri excepționale, care necesită măsuri ieșite din comun. Au înțeles că interacțiunea cadru-didactic – elev este oricum diferită și în clasă, că lucrurile nu ar sta la fel ca până acum și copiii ar fi afectați de lipsa contactului direct (înainte ne îmbrățișam, ne ștergeam lacrimile, băteam palma succesului, ne țineam de mână, corectam caiete, desenam, cântam, dansam, mâncam împreună etc.). Creierul nostru iubește predictibilitatea, ne simțim în siguranță dacă ne facem planuri, dacă preconizăm ce o să facem mâine. Părinții copiilor mei au înțeles că nu mai putem planifica de azi pe mâine o activitate. Părinții au înțeles că ei sunt primii profesori ai copiilor lor. Au înțeles că nu trebuie să limiteze copiii la ceea ce au învățat ei, pentru că pur și simplu s-au născut în alte vremuri.

Mie nu mi-e frică de școala on line. Am învățat despre Microsoft TEAMS, Google Classroom, Zoom și Meet, despre Quizzalize, VideoAnt, Learningapps, Livresq, Genially, Liveworksheets, Quizlet, Answer garden, Jigsawplanet, Edpuzzle, Socrative, mi-am făcut abonament anual la Wordwall, aleg ce e mai bun pentru elevii mei și ce li se potrivește, creez lecții și jocuri, teste și puzzle-uri și fac tot ce țin de mine, dau tot ce pot eu mai bun, mă străduiesc, astfel ca elevii mei să nu piardă din învățare.

Și nu vor pierde! Școala on-line nu e idealul, dar e o variantă bună. Copiii pot! Trebuie să putem și noi! Pe copii îi interesează! Trebuie să ne implicăm și noi! Îmi lipsesc îmbrățișările lor, glasurile „vrăbiuțelor” mele, zâmbetele și râsetele lor, ochisorii lor curioși și neastâmpărați, îmi lipsesc pauzele cu poveștile despre animăluțele și jocurile noastre, îmi lipsește atingerea caietelor lor, sunetul stiloului pe foaia de hârtie și activitățile din afara școlii, îmi lipsește școala și colegii învățători și profesori, dar accept că totul s-a schimbat. E o lume nouă, s-ar putea să nu ne mai întorcem la ce a fost înainte, așa că ne adaptăm, ne creăm oportunități din ce avem. Ne gândim la Maslow înaintea lui Bloom.

Acum este momentul MEDICILOR. Ei trebuie să vorbească, pe ei trebuie să-i ascultăm, sfaturile lor trebuie să le urmăm. Acum, doar părerea lor este una pertinentă.

REFORMA RELIGIOASĂ - REFORMA PROTESTANTĂ. NAȘTEREA PROTESTANTISMULUI ÎN EUROPA

Prof. Galdău Cosmin, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia

„În fața reformelor religioase zeii au rămas totdeauna pasivi. Războaiele religioase sunt cele mai stupide. Confruntări sângeroase între forme diferite de rătăcire.” (Valentin Butulescu)

„Martin Luther, cât e el de eretic și de zezec, a spus două lucruri extraordinare: că creația autonomă e o cocotă și că nu există adevăr în afară de Biblie. Mie mi-a trebuit o viață întreagă să aflu asta...” (Petre Țuțea)

Atunci când ne referim la termenul *reformă*, cuvânt care provine de la termenul german *reform*, primul sinonim care ne vine în minte, atât ca elev cât și ca profesor este acela de transformare, schimbare în mai multe sectoare ale activității umane, referindu-se la o ameliorare în cadrul unui proces sau fenomen politic, social, cultural, artistic sau religios, la o transformare fără precedent sau la o modificare în cursul firesc al lucrurilor care vor marca inevitabil scurgerea cronologică a istoriei.

În secolul al XVI-lea, Biserica Catolică era *pilonul stabilității* care se impunea categoric în luarea celei mai importante decizii de către monarhii absoluți europeni după principiul „*fă ce spune Biserica, pentru că așa a fost întotdeauna*”, arătând puterea imbatabilă de decizie a acesteia. Contextul istoric al secolului al XVI-lea și mai ales cel dictat de reforma religioasă de la început de secol, permitea credinciosului de rând sprijinit și de ideologia umanistă și renescentistă să își refacă legătura spirituală cu Dumnezeu, acest lucru venind astfel ca un *efect de domino* asupra autorității Bisericii Catolice. Dar ce a fost această reformă și cum a influențat ea evoluția vieții religioase în Europa? Răspunsul la această întrebare îl vom găsi în cele ce urmează.

Reforma religioasă sau *reforma protestantă* a fost în termeni clari un fenomen complex, o mișcare socială, politică, ideologică și nu în ultimul rând una religioasă îndreptată împotriva Bisericii Catolice, o mișcare ce avea ca scop o *renovare* a religiei în triplă ipostază, privind organizarea Bisericii, a credinței și a întregului ritual. Mișcarea a dus la apariția bisericilor protestante și reformate precum *calvină, luterană, unitariană, trinitariană, puritană, anglicană sau prezbiteriană*, cu alte cuvinte a dus la nașterea protestantismului în Europa.

Mișcarea lutherană mai ales, a avut un impact mare asupra catolicismului, ceea ce a dus la reforma catolică sau *contrareforma* și la reorganizarea bisericii catolice – „*in capite et in membris*”, cerută de mulți reprezentanți încă din secolele anterioare, precum Francisc de Assisi (1181 – 1226), Jan Hus (1369 -1415). În privința acestei reforme s-au remarcat nenumărați adepți, unii dintre ei chiar inițiatori ai altor confesiuni protestante: Jean Calvin, Ulrich Zwingli - inițiatori ai calvinismului, Martin Luther - inițiatorul întregii reforme religioase și a lutheranismului, regele Angliei, Henric al VIII-lea - inițiatorul anglicanismului, etc.

CAUZELE REFORMEI.

Apariția și răspândirea protestantismului s-a datorat unor cauze multiple: religioase, economice, sociale, intelectuale, culturale sau politice. Dintre *cauzele religioase* s-au evidențiat următoarele: faptul că în Europa secolului al XVI-lea era tot mai predominantă foametea, epidemia unor boli, moartea a devenit o constantă în viziunea credincioșilor. Astfel că, teama de moarte ducea la *creșterea pietății și a credinței individului*.

Mai mult decât atât, apare o cerere crescută de dovezi certe în privința mântuirii personale, iar Biserica Catolică nu răspundea decât parțial prin intermediul cultului sfinților, al moaștelor, pelerinajelor, ceea ce ducea la o *religiozitate puternică și la o adâncă interiorizare*. Religia trebuia să fie interiorizată, să fie adresată omului ca individualitate nu ca membru al unei colectivități bisericești. Se preconizează *ideea eliberării individului*, creând premisele unui *contact cu divinitatea fără medierea Bisericii*. Cu alte cuvinte, Biserica Catolică nu era capabilă să rezolve problema *găsirii salvării eterne a credincioșilor*.

Majoritatea prelaților erau preocupați să ocupe funcții bisericești tot mai înalte, depărtându-se considerabil de menirea lor ca oameni ai Bisericii, marea majoritatea ai preoților, episcopilor, arhiepiscopilor, ai cardinalilor și ai papilor erau ignorați, imorali și corupți. *Funcțiile bisericești erau cumpărate*, prelații acumula mai multe funcții bisericești pe care nu le îndeplineau, dar din care obțineau beneficii materiale. Mulți membri ai înaltei ierarhii bisericești preferau să rezideze la Roma, fiind centrul de putere și de influență al curiei papale, sau la curțile principilor, uitând de asistență și îndrumarea enoriașilor, de menirea lor religioasă.

Papalitatea era un sponsor de seamă al culturii și al artei în timpul Renașterii, astfel unii dintre papi recurgeau și la *acțiuni de fiscalitate excesivă* și la *vânzarea de indulgențe* pentru a susține unii artiști în finalizarea operelor de artă, cum a fost de pildă, cazul papei Leon al X-lea care a practicat comerțul cu indulgențe pentru a strânge suma necesară finalizării Bisericii Sfântul Petru de la Roma. Vânzarea de indulgențe presupunea că credinciosului îi erau iertate păcatele prin cumpărarea indulgenței cu o anumită sumă de bani, prin aceasta îi erau anulate toate suferințele cauzate de păcatele comise. Păcatele erau iertate, iar documentul era dovada spovedaniei.

Biserica era criticată de către adepții protestantismului pentru *bogăția excesivă*, pentru *promovarea artei considerată un lux inutil și real obstacol între enoriaș și divinitate*, pentru *luxul personal al prelaților* sau pentru *bipolaritatea culturală și sexuală* prin care motiva superioritatea clerului. Vârsta de căsătorie a clericilor a fost ridicată la 30 de ani, obligând membrii societății să trăiască în celibat, astfel, clericii nu mai puteau argumenta că aveau o „viață neprihănită” justificând privilegiile față de laici. Mulți preoți trăiau în concubinaj, iar călugări erau imorali.

În plan economic, Reforma a survenit pe fondul faptului că Biserica Catolică a condamnat comerțul și împrumutul cu dobândă, a inventat spațiul numit „Purgatoriu” pentru a oferi speranțe de mântuire și celor din clasa de mijloc a societății, negustorilor și bancherilor contaminați de ideea utilizării „incorecte” a banilor după principiul „*banii nu fac pui*”.

Principalele *cauze sociale* au fost numeroase, marii nobili care erau invidioși pe bogățiile Bisericii și doreau confiscarea și secularizarea averilor clericilor pentru a putea să și le însușească ei, taxele foarte mari impuse de Biserică către nobili și țărani, regii și principii apuseni, nu mai acceptau amestecul papalității în treburile statului, orașenii doreau o biserică mai simplă, reformarea ei după interesele personale.

Cauzele culturale și intelectuale vizau marea majoritate a ideilor renașcentiste și umaniste, concepte și perspective care amenințau autoritatea Bisericii Catolice. *Ideea heliocentrismului*, Pământul se învâрте în jurul Soarelui comparativ cu ideea geocentrismului din secolele anterioare, ideea infinității Universului și a existenței altor planete asemănătoare Pământului, ideea omului liber, rațional, erudit cu un spirit critic dezvoltat, care se află în centrul tuturor preocupărilor umane, „*omul este măsura tuturor lucrurilor*”, au fost aspectele culturale care au susținut ideea unei schimbări majore în societatea modernă.

În ceea ce privește *cauzele politice*, lucrurile se învâртеau în jurul a două puteri ale vremii, *puterea temporală* reprezentată de către stat și *puterea spirituală* reprezentată de către Biserica Catolică. *Incompatibilitatea dintre statul modern*, care evolua spre o direcție națională, adică spre crearea unor state naționale și *universalismul Bisericii Catolice*, ca un organism supranațional a fost cauza politică principală care a permis Reformei să se afirme în Europa.

Statele din vestul și estul Europei s-au modernizat trecând spre monarhia absolutistă, realizându-se monopolizarea autorității pe întregul lor teritoriu, eliminând un centru concurent de putere, Roma. Toate privilegiile și imunitățile de care se bucura Bisericii Catolice nu mai puteau fi tolerate, devenind *un simplu instrument pe care monarhii urmăreau să-l folosească în interesul propriu*, deschizând calea spre secularizare și laicizare acesteia, odată cu *Concordatul de la Bologna din 1516* încheiat de regele Franței, Francisc I.

REFORMA LUTHERANĂ.

La începutul secolului al XVI-lea condițiile sociale, politice și economice au favorizat apariția Reformei. Nobilime și burghezia erau nemulțumite de bogăția episcopilor germani, clerul de jos, săracit era de asemenea, nemulțumit de luxul celui superior și de vânzarea de indulgențe practicat de papalitate și de episcopi, precum papa Leon al X-lea. Țărănimea apăsătoare de

numeroasele taxe, tot mai mari, impuse de Biserică, era supusă nobilimii, iar clerul nu era dispus să o sprijine. Împăratul căuta să își întărească puterea în dauna principilor și a numeroaselor orașe din Imperiu.

În anul 1517, Martin Luther (1483-1546), călugăr și apoi preot catolic, german și profesor de exegeză biblică la Universitatea din Wittenberg va fi cel care va dori schimbarea, cel care va iniția întreaga reformă. Nefiind de acord cu practicarea vânzării de indulgențe și îmbogățirea excesivă a clerului superior german va lipi pe poarta catedralei din Wittenberg ca formă de protest, întreaga sa doctrină intitulată „*cele 95 de teze*” după vizita făcută la Vatican. A tipărit, folosindu-se de un artificiu tehnologic considerat revoluționar pentru acele vremuri, „*crezul său*” pe niște fluturași de hârtie, bucurându-se de o răspândire rapidă a ideilor sale, în mai puțin de două luni întreaga Europă cunoștea ideile noii Reforme, asemenea unui filmuleț de pe Youtube cu milioane de vizualizări.

Ideile sale dau naștere unui nou curent religios, *protestantismul* pe baza Confesiunii de la Augsburg din 1530. Pentru toate acestea Luther va fi excomunicat în 1521 și se va refugia la castelul principelui Frederic de Saxa, unde va traduce Biblia în limba germană și își va definitiva doctrina. Capetele încoronate europene încep să vină cu propriile idei despre reînnoirea creștinismului. Doctrina lutheranismului concretizată în lucrarea „*cele 95 de teze*” cuprindea idei precum: *mântuirea sufletului se realizează prin credința în Dumnezeu, fără mijlocirea preotului sau a vreunei instituții ecleziastice, sursa credinței este Biblia, rugăciunea la icoane și la Fecioara Maria erau considerate fenomene păgâne de idolatrie, de aceea vor fi desființate cultul sfinților, a moaștelor, a relicvelor sacre, a pelerinajelor și a mănăstirilor, confiscarea averilor mănăstirești, sunt acceptate doar taina Botezului și a Împărtășaniei, se respinge celibatul preoților, ei se pot căsători, se anulează slujba în limba latină, se reorganizează ritualurile religioase, se anulează valoarea Purgatoriului, pomenilor, sacrificiului, mântuirii generale și a faptelor bune, traducerea Bibliei în limba vorbită de popor.*

Lutheranismul a fost îmbrățișat de toate clasele sociale din nordul, centru și estul Germaniei, astfel că în Imperiu au apărut state cu religie protestantă alături de statele cu religia catolică. Ideile lutherane au avut un ecou puternic în rândul țărănimii, țărani s-au ridicat la luptă între 1524-1525 și au declanșat *războiul țărănesc german* conduși de călugărul german Thomas Munzer prin care și-au formulat principalele cereri: libertatea religioasă, desființarea șerbiei și a rânduiei medievale sau o altă organizare socială. Din păcate, principii germani i-au înfrânt pe țărani și a urmat apoi o puternică represiune pentru a pune capăt reformei.

Mai mult, protestantismul s-a răspândit sub toate confesiunile sale în mai multe părți ale Europei, lutheranismul s-a extins în Norvegia, Suedia, Danemarca, Finlanda, Polonia, Ungaria și chiar la sașii transilvăneni, în timp ce, calvinismul s-a extins în Scoția, Franța, Țările de Jos, Elveția, Boemia, Ungaria și chiar la nobilimea maghiară din Transilvania, anglicanismul a apărut și s-a menținut pe teritoriul Angliei, puritanismul și prezbitenismul a apărut în America.

ANGLICANISMUL, REFORMA PROTESTANTĂ ENGLEZĂ ȘI HENRIC al VIII-lea (1509-1547).

Reforma religioasă a pătruns și pe teritoriul Arhipelagului britanic, acolo unde va cunoaște un caz aparte față de evoluția de pe continent. Încă din secolul al XIII-lea din cauza mai multor abuzuri din partea Bisericii Catolice, fiscalitatea excesivă, amestecul statului englez și a Bisericii engleze, a imoralității clerului, relațiile dintre Anglia și Biserica de la Roma au început să se răcească tot mai mult ducând în timpul monarhului Henric al VIII-lea la ruptura dintre aceasta două.

Regele Henric al VIII-lea din dinastia Tudorilor a intrat într-un conflict aprins cu papa, ceea ce i-a permis ca în 1534 să rupă legăturile cu Biserica Romano-Catolică și să adopte reforma protestantă. Astfel că, prin *Actul de Supremație* emis și aprobat de Parlament în 1534 s-a proclamat *conducător al Bisericii Anglicane*, după ce în 1531 obținuse recunoașterea ca *șef suprem al Bisericii* din partea clerului englez. Pământurile Bisericii Angliei vor fi confiscate, mănăstirile desființate, iar clerul îi era interzis dreptul de a face apel la episcopul Romei - se produce schisma dintre Biserica Angliei și Roma, iar papa îl excomunică definitiv pe Henric al VIII-lea. O nouă confesiune protestantă se născuse, *anglicanismul*, care se va răspândi și în Scoția.

În 1549, se tipărește *Cartea comună de rugăciuni, cartea simbol a Bisericii Anglicane*, iar în 1564, în timpul reginei Elisabeta I (1558-1603), prin *cele 39 de articole* se stabilește doctrina anglicană. În toată această perioadă, domniile lui Henric al VIII-lea și Elisabeta I au transformat Anglia într-o putere în Europa, iar în 1588 învingând Invincibila Armadă spaniolă, devine o mare putere maritimă, cucerind noi teritorii și dând naștere Imperiului colonial britanic.

CONTRAREFORMA, REFORMA BISERICII CATOLICE.

Pe fondul tuturor schimbărilor produse de umanism și de reforma religioasă, reacția Bisericii Catolice, lipsită de autoritate, nu întârzie să apară, găsind o soluție viabilă pentru a contracara răspândirea protestantismului, *o reformă catolică*. Reforma catolică a fost o mișcare inițiată de Biserica Catolică pentru a își întări puterea prin readucerea protestanților la catolicism, sub autoritatea papei și oprirea răspândirii protestantismului, a curentelor protestante.

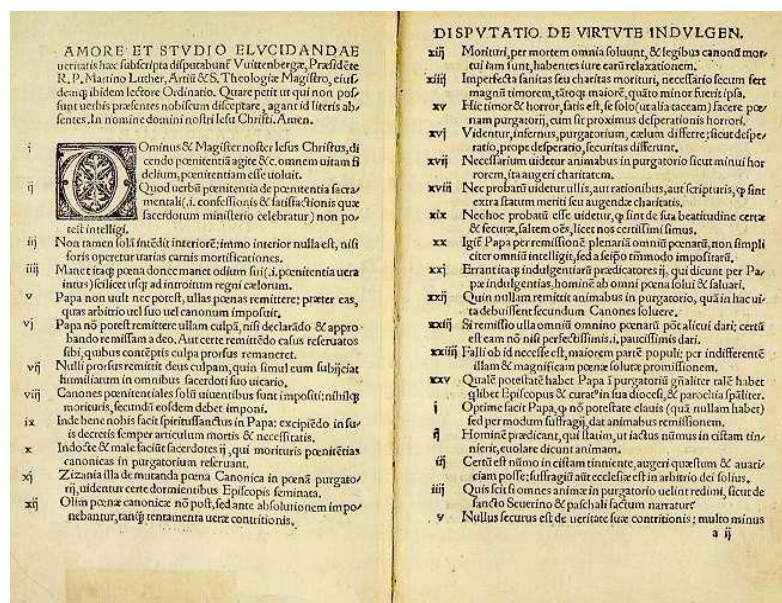
Cel mai important pas făcut de Biserica Catolică a fost organizarea *Conciliului de la Trento (1545-1563)* prin care catolicismul își reia autoritatea în unele state europene. În cadrul acestui conciliu s-au hotărât noi aspecte ale dogmei catolice precum: înființarea învățământului religios prin construirea de universități și seminarii teologice, întemeierea de noi ordine călugărești pentru răspândirea și consolidarea catolicismului (precum *Ordinul iezuit sau Compania lui Iisus în 1534*) în America Latină și Asia, reorganizarea tribunalului Bisericii Catolice – *Inchiziția*, crearea unui *Index* cu titluri de cărți interzise pentru credincioși, considerate dăunătoare pentru religia catolică, reafirmarea dogmei catolice și slujba în limba latină, reafirmarea autorității Papei, adoptarea indulgențelor însă fără a fi plătite cu bani.

Prin aceste hotărâri catolicismul și-a recâștigat adeptii în sudul Germaniei, Austria, Polonia și în sudul Țărilor de Jos.

URMĂRILE REFORMEI RELIGIOASE.

Cea mai evidentă urmare a Reformei o constituie, desigur, *formarea diferitelor secte protestante* (lutherană, calvină, puritană, unitariană, trinitariană, prezbiteriană). O a doua urmare importantă a Reformei a fost largă răspândire a confruntărilor religioase din Europa, *războiul de 30 de ani din Germania*, care a durat din 1618 până în 1648, a fost extrem de sângeros. O a treia urmare au fost *conflictele politice dintre catolici și protestanți (hughenoți)*, care aveau să influențeze în mare măsură politica europeană.

De asemenea, putem spune că Reforma a jucat și un rol subtil, dar foarte important în dezvoltarea intelectuală a occidentului european prin dezvoltarea învățământului și culturii în limbile vorbite de popoare, nașterea limbilor materne. Ieșirea de sub autoritatea papei a unor zone întinse în nordul, centrul și vestul Europei a fost o altă urmare importantă a Reformei ce a permis o mare schimbare politică, afirmarea absolutismului monarhic european.

CELE 95 DE TEZE EMISE DE MARTIN LUTHER

Bibliografie:

- Magda Stan, Cristian-Sorin Vornicu, Istoria de nota 10: clasele a V a și a VI a, București, Editura CD PRESS, 2010, p.98.
- Magda Stan, Manual de istorie pentru clasa a VI a, București, EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ, 2018, p.38-44.
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Reforma_Protestant%C4%83

PROIECTELE ETWINNING, ABORDARE INOVATIVĂ A ÎNVĂȚĂRII

*Prof. Teban Laura Diana, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir/Sc „Ioan Mihu” Vinerea
Prof. Huștiuc Nicoletta, ambasador etwinning, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir/GPN Vinerea*

Proiectele eTwinning fac parte din Programul de Învățare pe tot Parcursul Vieții, din anul 2005 reprezintă parte integrantă a Programului Erasmus+. Acest tip de parteneriate aduc contribuții majore în învățământul european, mai ales în domeniul lingvistic și cultural. Succesul proiectelor eTwinning din cadrul Școlii Gimnaziale Nr.3 Cugir și Școlii Gimnaziale „Ioan Mihu” Vinerea din ultimii ani demonstrează că elevii sunt dornici să învețe, cu condiția să fie stimulați și îndrumați cu grijă. Învățarea devine mai ușoară și mai plăcută dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

Una dintre cele mai importante dimensiuni ale eTwinning este colaborarea dintre profesori, elevi, școli, părinți și comunitatea locală. În cadrul eTwinning, profesorii lucrează împreună și organizează activități pentru elevii lor, astăzi în contextul pandemiei Covid-19 și cu un aport semnificativ al familiei. Putem spune ca proiectele eTwinning sunt într-o măsură foarte mare integratoare deoarece aduc împreună, în mod real, cei trei protagoniști ai procesului de educație: elev, profesor, părinte.

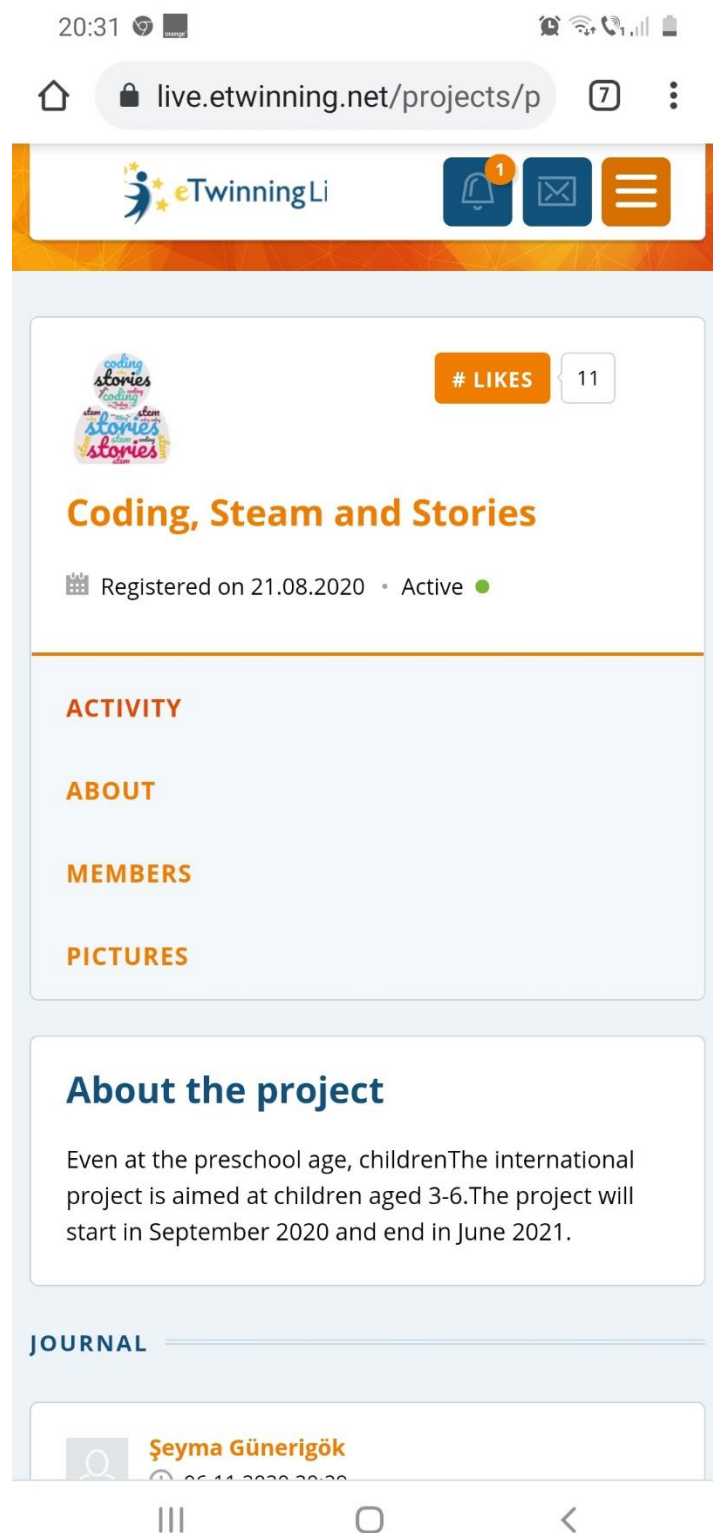
Astfel, elevii au un rol activ, interacționează, analizează, iau decizii, se respectă reciproc și dobândesc competențe specifice secolului al XXI-lea. Proiectele eTwinning presupun contribuții din partea fiecărui membru al echipei.

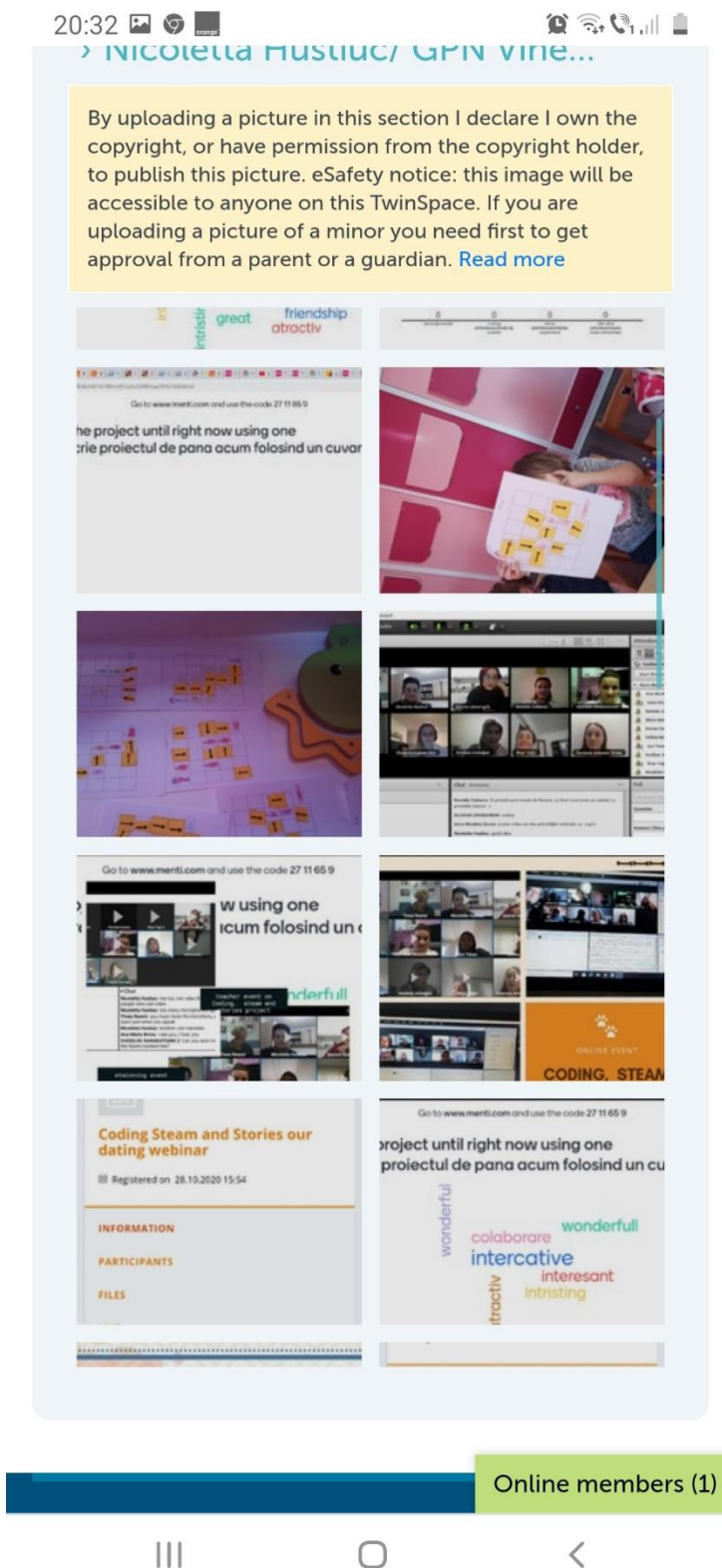
Cu mândrie putem spune că școala noastră derulează proiecte eTwinning încă din anul 2008, proiecte care datorită calității lor au primit certificate de calitate. Până azi numărul proiectelor implementate de școală a ajuns la 50, dintre care 15 proiecte au obținut certificat de calitate național sau european, atât pentru dascăli cât și pentru elevi/copii. Ca urmare a unei implicări cu totul deosebite în proiectele eTwinning, doamna Huștiuc Nicoletta a devenit ambasador eTwinning. Această poziție a unui cadru didactic din școala noastră a crescut în mod simțitor nivelul de implicare a altor cadre didactice în derularea de proiecte la nivel european. Putem spune că acum avem la dispoziție informații foarte prețioase despre cum trebuie să folosim în interesul dezvoltării profesionale și personale beneficiile oferite de aceasta platformă europeană de educație.

Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir a primit, în semn de recunoaștere a implicării deosebite în derularea de proiecte eTwinning titlul de Școală eTwinning anii 2018-2019 și 2019-2020. Numărul proiectelor aflate în derulare în anul școlar 2020-2021 ne dau speranța ca acest titlu va fi obținut și pe viitor.

Putem spune deci că beneficiile platformei eTwinning pentru elevii și cadrele didactice din școala noastră implicați în acest tip de proiecte on-line de învățare prin colaborare la nivel european sunt foarte mari datorită unor factori cum ar fi: oportunitatea de a interacționa cu elevi și profesori din alte țări europene, suport didactic și tehnologic oferite de portal la cele mai înalte standarde europene, instrumente inovatoare de lucru, abordare inter și transdisciplinară a temelor alese, munca în echipă, stimularea interesului și a gândirii critice, ocazia de a purta un dialog constructiv, aprofundarea cunoștințelor, valorificarea aptitudinilor și a creativității participanților.

20:31

Art, Social Studies / Sociology

Neşe Yağcı*Antbirlik İlkokulu, Muratpaşa, Turkey*

Pre-school Subjects

Nicoletta Hustiu (Founder)*Scoala Gimnaziala Nr. 3, Cugir, Cugir, Romania*

Art, Design and Technology, Drama, Environmental Education, Foreign Languages, Health Studies, Music, Natural Sciences, Pre-school Subjects

Ramona Anișoara Stroia*Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată”, Hunedoara, Romania*

Art, Pre-school Subjects

Selda Zorlu*Isparta Sezer Mehmet Aldan Anaokulu, Merkez, Turkey*

Art, Design and Technology, Drama, Environmental Education, Ethics, Language and Literature, Music, Pre-school Subjects, Primary School Subjects, Special Needs Education

21 » 30 (10)

REVISTA „LAUDĂ SEMINTELOR, CELOR DE FAȚĂ ȘI-N VECI TUTUROR!”

Prof. Jude Laurențiu, Colegiul Național „Horea, Cloșca Și Crișan” Alba Iulia

Revista „Laudă semințelor celor de față și-n veci tuturor” ce apare pe site-ul CCD Alba oferă un spațiu cultural scris elevilor și cadrelor didactice de pretutindeni în care aceștia să-și prezinte realizările premiate la etapa națională și internațională a Proiectului internațional de literatură și arte vizuale „Laudă semințelor celor de față și-n veci tuturor”.

Proiectul promovează moștenirea culturală a pontico-carpato-dunărenilor, ce constituie plămada filozofică a operei lui Lucian Blaga; moștenire care constituie pentru elevi și cadre didactice o resursă de cunoaștere și înțelepciune de o valoare inestimabilă, în formarea propriei lor personalități în armonie cu spațiul în care trăiesc.

Lucian Blaga ce aparține familiei Zeiței Geea mamă a oamenilor d’aci, a fost un filozof care a cercetat misterul locurilor natale din biomul pontico-carpato-dunărean care pe durate eonice a generat, ca produse firești, anumite mentalități, atitudini, comportamente și realizări ale speciei umane - tehnică populară, arhitectură țărănească, ocupații, obiceiuri, port și îmbrăcăminte etc.

(Misterul la Lucian Blaga este sinonim cu necunoscutul care este un obiect al muncii de cercetare sau subiect de abordarea a cercetătorului).

Duratele eonice de maturare a mentalităților, atitudinilor, comportamentelor și realizărilor au dus la o cernere a lor, rămânând peste posteritate doar ceea ce este bun și valid ce s-au constituit într-un excepțional tezaur cultural pontico-carpato-dunărean, cu propria lui rânduială.

Comparativ cu duratele eonice viața unui om și faptele sale sunt infime dar sunt la fel ca boabele de grâu ce bob cu bob umplu „cada de grâu” ori „grămezi de semințe pe arii” și-și derulează existența tenace și cumini; biomul este leagănul ce oferă acestor „semințe” visul eonic de evoluție culturală. Această cultură edificată pe durate eonice o întâlnim azi în realizările: tehnică populară, arhitectură țărănească, ocupații și obiceiuri bine adaptate biomului, mentalitățile, portul și îmbrăcămintea străbunilor noștri etc.

Pontico-carpato-dunărenii au scris de milenii, pe straiile lor, despre înțelepciunea adunată de veacuri, sensul vieții și istoria lumii! Pentru aceasta au utilizat multiple forme de scriere continuatoare a celei de pe tăblițele de la Tărtăria evoluând la fel ca alte scrieri vechi: scrierea cu hieroglife, cuneiformă și feniciană.

Costumele noastre populare și tot ce ne-au lăsat moștenire străbunii adună într-o scriere veche bogăția spirituală – înțelepciunea - unui neam cu o bogată trăire religioasă unică care ne dă identitate, originalitate, adică specificul nostru pontico-carpato-dunărean. Unele simboluri purifica și protejează! Dacă porți un astfel de veșmânt, e ca și cum ai avea o armură.

IA, the Romanian blouse

Neolithic, Vinča Script - 6000 BC

Foto: Ie, Sursa:

<https://manastirea.petravoda.ro/2015/01/12/costumul-traditional-romanesc-templu-la-purtator/>

„Costumul tradițional este un adevărat templu la purtător, o imago mundi care conține o sumă de simboluri, hierofanii, revelații ale sacrului care îi dau o poveste și ne dau în același timp nouă o identitate culturală unică, inimitabilă”. (Prof. Ioan Sorin Apan,

http://www.mesota.ro/muzeu/sorin_apan/)

„Asta este adevăratul brand românesc, templul la purtător - costumul popular tradițional, în care românul știut să-și etaleze de-a lungul vremii valorile, în momentele-cheie ale existenței sale. Atunci avea și textele explicative, textele de folclor literar, care rezonau cu desenele, cu hieroglifele de pe costume. Căci pe costum este scris același lucru - iată o viziune teologică deja! - anume că omul poate accepta lumea nevăzută pornind de la simbolurile din lumea văzută și astfel să-și taie un drum înspre Dumnezeu.

Un costum nefalsificat trebuie să conțină o narațiune cosmologică, e o minirecapitulare a cosmosului. Și este mai ușor să înțelegi, dacă te ajuți de textul unei colinde, care capătă astfel, alăturată simbolurilor de pe costum, un înțeles aparte: 'Iată vin colindători/ Printr-înșii și Dumnezeu /Îmbrăcați într-un veșmânt / Lung din cer până-n pământ/ Scris e-n spate, scris e-n piept/ Scris e-n șale, scris în poale/ De-amândouă părțile scris câmpul cu florile/ Iar prejurul poalelor scrisă-i marea tulbure/ Pe-ai săi umerei scriși sunt doi luceferi/ Pe umărul de-a dreapta scrise-s Soarele și Luna/ Pe umărul de-a stânga închipuită-i lumea.' (Prof. Ioan Sorin Apan,

Foto: Marie de Edinburgh în primul ei costum țărănesc românesc dăruită de regele Carol drept cadou de nuntă.

Rochia țărănească română a fost introdusă de festivitățile și ceremoniile curții de către regina Elisabeta a României

. (Sursa: <https://royalromania.wordpress.com/2012/07/07/marie-of-edinburgh-acquiring-the-romanian-identity/>, Colecția Diana Mandache)

http://www.mesota.ro/muzeu/sorin_apan/.)

Costumele, tradiționale erau extrem de importante și aveau permanent rolul unui scut activat, un scut menit să ne apere de rele, să țină gândurile și energiile negative departe! Costumele populare au fost purtate cu mândrie de prințese și regine.

În efervescența culturală europeană actuală abordarea tezaurului cultural pontico-carpato-dunărean își găsește în opera blagiană repere de o deosebită valoare informațională și formativă prin accesul oferit la fluviul de cultură al pontico-carpato-dunărenilor; fluviu ce-și află izvoarele în culturile preistorice și năvălește peste europeni până azi.

Despre importanța europeană a culturii pontico-carpato-dunărenilor irlandezul Peter Hurley spune: „*În Irlanda există termenul «revival the things that are lost», recrearea lucrurilor care sunt deja pierdute, trecute în istorie. Această reînviere e absolut necesară.*

Va veni și în România. Numai că România are o mare șansă: poate să pornească această renaștere în timp ce tradițiile sale sunt încă vii. Și atunci se creează o legătură între ce e trecut și ce e viitor, iar asta o să fie o reușită unică în Uniunea Europeană. “ Peter Hurley

PREJUDECĂȚI ȘI STEREOTIPURI ÎN CULTURA ORGANIZAȚIONALĂ

Prof. Borbely Ștefania Simona, Liceul Teoretic Teiuș

Cultura organizațională poate fi definită pe scurt drept un complex specific de valori, credințe conducătoare, reprezentări, înțelesuri, căi de gândire împărtășite de membrii unei organizații, care determină modurile în care aceștia se vor comporta în interiorul și în afara organizației respective și care sunt transmise noilor membri drept corecte.

Cultura organizațională se referă la valorile și comportamentele care contribuie la mediul social și psihologic unic al unei organizații. Cultura organizațională se bazează pe atitudini, credințe și obiceiuri împărtășite, contracte scrise sau nescrise și pe reguli scrise sau nescrise pe care organizația le-a dezvoltat de-a lungul timpului și care au funcționat destul de bine pentru a putea fi considerate valide.

O caracterizare de nivel foarte general a culturii unei organizații de dimensiunea și diversitatea sistemului școlar este extrem de dificilă și ridică o serie de probleme deoarece: în toate marile organizații nu există o cultură monolitică și coerentă de tip „bloc”, ci aglomerări de subculturi articulate printr-o serie de trăsături comune, care pot avea multe componente specifice, chiar contradictorii. Putem da aici exemplul profesorilor apreciați de colegi, dar nu și de elevi sau părinți.

Cultura organizațională poate fi asemuită unui aisberg: ea are o parte vizibilă ale cărei componente sunt secundare, derivate, și o parte ascunsă care cuprinde elementele primare. Partea vizibilă a culturii organizaționale cuprinde: simboluri și sloganuri, ritualuri și ceremonii, „mituri” și „eroi”, modele comportamentale, vestimentare, atitudini fizice, precum și jargonul utilizat de membrii organizației respective. Simbolurile și sloganurile tind, în ultimul timp, să exprime cu ajutorul unor imagini simple și în cuvinte puține setul de valori fundamentale și personalitatea organizației respective. De exemplu, una este dacă urmărim să furnizăm „Educație pentru toți” (ceea ce poate însemna garantarea accesului liber, dar și uniformizarea educației) și cu totul altceva e furnizarea de „Educație pentru fiecare” (ceea ce s-ar traduce printr-o ofertă de educație adecvată dezvoltării fiecărei persoane, în funcție de posibilitățile și aspirațiile sale).

Punctele tari ale culturii organizaționale existente în România sunt următoarele:

- capacitatea incontestabilă a marii majorități a directorilor de a coordona și conduce activitatea curentă, administrativă a școlii;
- o anumită abilitate în abordarea relațiilor interumane prin stimularea orgoliului profesional și mici favoruri, chiar cu prețul trecerii cu vederea a unor acte de indisciplină.

Dintre punctele slabe menționez:

- inabilitatea de a analiza cerințele pieței și ale consumatorului, de unde și centrarea pe „prestator” (școală și profesor) și nu pe „client” (elev și comunitate) pe care am putut-o constata și în sistemul școlar;
- lipsa capacității de proiectare strategică dovedită, în cazul învățământului, de absența unor programe coerente de reformă în educație;
- dificultăți de relaționare cu alte organizații similare sau de alt tip;
- incapacitatea de a negocia cu sindicatele, atât de evidentă încât nu are nevoie de alte comentarii;
- dificultăți în crearea unui mediu uman centrat pe performanță.

Au fost identificate, patru elemente ale culturii organizaționale: artefactele, perspectivele, valorile și presuposițiile.

Artefactele reprezintă manifestările exteriorizate, tangibile, concrete, de suprafață, expresia vizibilă, simbolizată a viziunilor și valorilor împărtășite, care formează sistemul de credințe și concepții al unei organizații.

Perspectivile includ sistemul ideilor, opiniilor, viziunilor, credințelor, pattern-urilor de comportament și/ sau culturale, larg împărtășite de către membrii unei organizații, care îi ajută să acționeze coerent și eficient în anumite situații concrete, în conformitate cu viziunea teleologică proprie.

Valorile reprezintă principii morale, etice, axiologice, credințe generale care definesc și orientează deciziile și activitatea organizației școlare, situându-se deasupra membrilor săi sau a evenimentelor particulare care pot surveni în viața acesteia.

Presupozițiile de bază/ credințele conducătoare reprezintă partea centrală a unei culturi organizaționale, nucleul, miezul acesteia.

Există multe stereotipuri și prejudecăți, de natură culturală, majoritatea derivate din caracterul birocratic al sistemului școlar și care au fost perpetuate prin tradiție. Stereotipul reprezintă convingerea supra-generalizată cu privire la o anumită categorie de oameni. Dacă o persoană este judecată doar pe baza stereotipurilor, nu ca individ, atunci stereotipul devine prejudecată. Dintre aceste prejudecăți și stereotipuri care au fost identificate drept blocaje în calea reformei, menționez:

a) profesorul funcționar (Profesorul pe lângă activitatea didactică mai are de făcut numeroase situații, care țin de secretariat- situația absențelor, situația lapte-corn, situația copiilor cu părinții plecați în străinătate etc. Aceste situații ocupă mult timp, în detrimentul activității didactice.);

b) elevul subordonat (Elevii, în opinia unor cadre didactice, trebuie să fie subordonați profesorilor și nu pot să-și exprime opiniile proprii. Predomină interdicțiile sau permisivitatea, conformismul față de normele externe sau auto-normarea, spiritul inovator sau conservatorismul, respectul sau disprețul față de elevi, dacă sunt urmărite performanțe înalte sau se merge pe linia „minimei rezistențe”);

c) izolarea sălii de clasă și a școlii (Izolarea unor săli de clasă sau cicluri de predare în clădiri separate, fapt ce duce la o separare și a cadrelor didactice, nu numai a elevilor. Se formează așa-zisele biserițe.);

d) aplicarea uniformă în tot sistemul de învățământ a regulamentelor, materialelor didactice și măsurilor de reformă stabilite la nivel central (De regulă în tot sistemul de învățământ regulamentele și măsurile de reformă sunt stabilite la nivel central și e obligatorie aplicarea lor. Menționez că datorită centralizării excesive a sistemului școlar, extrem de puține școli din România și-au creat simboluri și mai ales sloganuri care să le definească în câteva imagini și cuvinte personalitatea sau oferta educațională specifică.);

e) separarea expertizei de practica educațională și ruptura dintre cercetarea pedagogică și dezvoltarea curriculum-ului (Curriculum-ul este dezvoltat în cea mai mare măsură de cadre didactice care nu lucrează la ciclul respectiv de învățământ, în special de cadre didactice din mediul universitar, care nu au predat în preuniversitar. De aceea programa școlară este încărcată, greoaie și greu de parcurs la multe discipline) ;

e) sacralizarea corectitudinii formale a activității în detrimentul preocupării pentru rezultatele efective ale acesteia (Acordarea publică a premiilor și a gratificațiilor întărește statutul persoanei respective în organizație și, totodată, valorile pe care aceasta le încarnează. Conducerile școlilor care acordă anumite beneficii în funcție de vechime sau de numărul de corigenți, promovează un cu totul alt set de valori decât conducerile care îl acordă având drept criterii caracterul original și creativ al demersului educațional și calitatea relațiilor umane.);

f) promovarea omogenității, sub toate formele ei (Modul în care se îmbracă profesorii dintr-o școală sau atitudinea dominantă față de uniforma școlară relevă conservatorismul și conformismul sau, dimpotrivă, deschiderea la nou, valorizarea diferențelor și a faptului de „a fi la zi”.);

g) comunicare predominant verticală și descurajarea comunicării orizontale (De exemplu, modul în care este salutat directorul când intră în cancelarie, cu un zâmbet și un salut colegial sau cu ridicarea în picioare, înclinarea corpului și un salut formal de tipul „Să trăiți!”, indică stilul managerial dominant - autoritar sau participativ - și, în consecință, modul în care conducerea și colectivul se percep reciproc.);

h) tendința de a eluda conflictele care din această cauză rămân nerezolvate (De multe ori directorul școlii nu rezolvă conflictele apărute între cadrele didactice, între elevi sau între cadrele didactice și elevi sau părinții acestora din diverse motive –prietenie, rudenie, comoditate etc.).

În cultura organizațională au fost identificate și o serie de deformări. Dintre deformările evidențiate, enumăr:

- ✓ dezvoltarea capacității de simulare, de mimare a performanței, inclusiv prin raportări false;
- ✓ obișnuința de a improviza, în detrimentul calității, chiar și la nivelul ministerelor;
- ✓ ignorarea calității ca principală condiție a competitivității;
- ✓ în învățământ predomină încă evaluarea cantitativă a personalului și a instituțiilor școlare (procent de promovabilitate, număr de neșcolarizați, număr de „olimpici” etc.);
- ✓ neasumarea responsabilității pentru bunul mers al lucrurilor, de vină pentru nerealizări sunt întotdeauna subalternii și mai rar șefii;
- ✓ cultivarea sentimentului neputinței: „Nu se poate mai mult în condițiile actuale” este cuvântul de ordine;
- ✓ credința că lucrurile se aranjează mai degrabă prin relații, mită sau favoruri, de unde și proliferarea corupției, inclusiv în învățământ;
- ✓ toleranța excesivă față de performanțele slabe, persoane care nu-și au locul în școală sunt tolerate pentru că „Nu este omenesc posibil să facem altfel”.

Dacă gândirea strategică este considerată drept condiție sine qua non a managementului în toate lucrările importante de management, competențele necesare conducătorului de organizație în domeniul construcției culturale sunt trecute, adesea, sub tăcere, în detrimentul atingerii finalităților specifice fiecărei organizații.

Educația școlară are ca menire comunicarea / transmiterea culturii / civilizației. Educația școlară urmărește satisfacerea nevoilor și intereselor imediate ale educabililor ca indivizi. Educația școlară răspunde nevoilor sociale / comunitare. Opțiunea pentru unul dintre înțelesurile de mai sus sau pentru o combinație a lor este esențialmente culturală.

BIBLIOGRAFIE:

- 1) Alecu Marin S., *Dezvoltarea organizației școlare – repere teoretice și metodologice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007;
- 2) Bocoș M., Răduț-Taciu R., Chiș O., *Tratat de management educațional pentru învățământul primar și preșcolar*, Editura Paralela 45, Pitești, 2015;
- 3) <http://www.businessdictionary.com/definition/organizational-culture.html>.

UTILIZAREA METODELOR MODERNE ÎN EFICIENTIZAREA ACTULUI EDUCATIV DIN GRĂDINIȚĂ

*Prof. inv. preșcolar Apalaghiei Cristina Gabriela, G.P.P Dumbrava Minunata Alba Iulia
Prof. consilier Vârtei Carmen -CJRAE Alba*

Astăzi, când învățământul românesc trebuie să răspundă exigențelor unei societăți în continuă transformare, la nivelul segmentului preșcolar se conturează dezvoltarea unei noi abordări educaționale. Este vorba de o abordare care determină organizarea și trăirea unor experiențe de învățare ținând seama de cerințele viitorului și de necesitatea producerii unor schimbări dorite în comportamentul copilului de astăzi.

Modernizarea procesului de învățământ din grădiniță implică mai multe componente: asigurarea unui mediu educațional stimulativ, asigurarea un proces de predare -învățare-evaluare eficient, o metodologie didactică activă și activități extracurriculare atractive, care să completeze dezvoltarea personală a copiilor preșcolari.

Învățarea în grădiniță, este un proces care determina schimbări în planul cognitiv, socio-afectiv și acțional al copilului. Este activitatea destinată achiziționării unor experiențe noi, formării unor capacități și deprinderi care să-i permită copilului să rezolve situații problematice, sau să-și optimizeze relațiile cu lumea exterioară.

Noul, necunoscutul, căutarea de idei prin metodele interactive conferă activității un „mister didactic”, se constituie ca „o aventură a cunoașterii” în care copilul e participant activ pentru că el întâlnește probleme, situații complexe pentru mintea lui de copil dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsurile la toate întrebările, rezolvă sarcini de învățare, se simte responsabil și mulțumit în finalul activității.

În continuare vom prezenta „LAPBOOK-UL”, un material didactic care poate fi considerat în același timp o metodă folosită cu succes în activitatea de predare-învățare-evaluare la preșcolari. Ce este lapbook-ul?

- ✚ Un instrument eficient de învățare ce încorporează activități educative ce pot însoți orice activitate;
- ✚ O broșură interactivă ce se poate folosi pentru consolidarea cunoștințelor sau evaluarea acestora;
- ✚ Un portofoliu de colectare de mini-cărți, povestioare în miniatură, ghicitori, joculețe, întrebări și răspunsuri, curiozități despre subiectul studiat, adunate, lipite și creativ afișate.

Copiii pot să-și organizeze singur conținuturile, se pot exprima în mod creativ prin posibilitățile multiple de aranjare a pieselor sau de „ascundere” a imaginilor, a textelor, a figurinelor. Iar pentru faptul că majoritatea conținuturilor sunt ascunse printre buzunărele lapbook-ului, acestea pot stârni interesul, curiozitatea celor cărora le este prezentat.

Lapbook-ul ca metodă poate fi aplicată în activitățile de predare, consolidare sau evaluare orală de grup, cât și individuală. El oferă posibilitatea de selectare, integrare și evaluare a conținuturilor din diferite domenii de activitate, poate fi reorganizat și revizuit nelimitat, în funcție de ideile noi apărute. El poate fi comparat cu o „hartă cognitivă”, care conține cuvinte, imagini, sau concepte cheie prin care copiii pot face legătura cu tema studiată.

Lapbook-ul utilizat în cadrul proiectului tematic: „CINE SUNT EU?”

Scopul activității:

Consolidarea cunoștințelor despre corpul uman, despre imaginea de sine la preșcolari;

Exersarea capacității de observare, analiză, sinteză, comparație și generalizare.

Dimensiuni ale dezvoltării:

- să participe la activitățile de joc, de învățare, atât în calitate de vorbitor cât și de auditor, să manifeste interes pentru «citit»;
- să transmită un mesaj simplu în cadrul jocului sau a activității de învățare;
- să utilizeze instrumentele de scris, de lipit, de mânuit materialele, stăpânind deprinderile motrice elementare necesare folosirii acestora;
- să-și îmbogățească experiența senzorială, ca bază a cunoașterii propriului corp;

Materiale didactice utilizate: - buzunărele ale Lapbook-ului, imagini din povești, plicuri cu jetoane, siluete din carton, imagini/ ipostaze a copiilor în diferite acțiuni cu anumite fapte ale copiilor, obiecte de îmbrăcăminte, cubul sentimentelor, imagini cu meserii.

Descrierea activității:

Subiectul proiectului a fost ales în urma unei întâmplări adevărate petrecute la grupa noastră grupa mare a PITICILOR. Rebeca lipsea de mai bine de două săptămâni, nu aveam nici o informație despre ea. Într-o zi se aude o bătaie în ușă. În sala de grupă intră Rebeca cu mama și sora ei, însă pășește cu sfială parcă să nu se lovească. Mama ne povestește că Rebeca a suferit o intervenție chirurgicală, de aceea a lipsit și acum umează recuperarea în liniștea familiei. Copiii au început să se îmbulzească în jurul ei mai, mai să o dea jos, asaltând-o cu întrebările: *Ce este operația ?; Cum e să te operezi ?; Ce ți-au scos ?; Cum te-ai îmbolnăvit ? Cum te-ai simțit?, etc.*

BIBLIOTECĂ:

-la 2 buzunărele ale Lapbook-ului am pus povești de dezvoltare personală: Pădurarul care și-a pierdut securea, Aura și prietenii săi și Elefântelul cel isteț, etc. Poveștile sunt expuse copiilor în miniatură sub formă de evantai, pe fiecare filă a evantaiului sunt imagini din povești, iar pe măsură

ce educatoarea le citește povestea de dezvoltare socio- emoțională (din alt pliculeț) copiii pot să privească imaginea de pe filele evantaiului pe măsură ce se citește aceasta;

-în altă parte a Lapbook-ului sunt atașate ghicitori cu CORPUL UMAN, într-un buzunar în formă de hexagon;

-în altul sunt imagini/ ipostaze a copiilor în diferite acțiuni cu anumite fapte ale copiilor în anumite ore ale zilei și ce trebuie să facă să fie sănătoși (să se joace în aer liber, să se spele pe dinți, să facă baie, să se plimbe, să facă sport, etc

-siluete din carton a unei fetițe și a unui băiețel pentru observarea formei corpului uman;

-rochițe în diferite culori pentru ca ei să-și aleagă culoarea preferată;

- alte obiecte de îmbrăcăminte de ex.: pantaloni, bluze, încălțăminte, etc. pentru ca copiii să-i îmbrace adecvat cu rochița pe fetiță și cu pantaloni pe băiețel, precum și anotimpul respectiv;

-cubul sentimentelor pe fețele căruia sunt o față zâmbitoare, o față tristă, o față mirată, o față nesigură, o față rușinoasă, o față confuză;

-ceasul sentimentelor cu diferite fețe emoticoane;

- am mai atașat inimioare pe spatele fiecăreia fiind imagini cu sportul preferat de către fiecare copil, acesta având posibilitatea să-și aleagă sportul preferat;

JOC DE MASĂ :

-puzzle cu meserii, copiii având posibilitatea să-și aleagă ceea ce-și doresc ei să devină atunci când vor fi mari.

ROATA EMOȚIILOR:

Pentru copii, emoțiile reprezintă „adevărul”: deși pot trece repede, emoțiile dictează comportamentul copiilor, pentru că aceștia încă nu au învățat cum să le gestioneze. Așadar, pentru a-i ajuta pe copii să nu reacționeze mereu impulsiv, sub influența emoțiilor de moment, este util să îi învățăm cum se pot calma atunci când sunt furioși, dezamăgiți sau triști. Îi putem ajuta pe copii amintindu-le constant care sunt acțiunile concrete pe care le pot face în momentele dificile din punct de vedere emoțional. Iată o activitate care poate atinge acest scop: se desenează un cerc și, în funcție de numărul de lucruri de pe listă, împărțiti-l în mai multe „felii”. Pe fiecare felie, copilul scrie o tehnică prin care se poate calma. Astfel, copilul poate învăța roata tehnicilor de control emoțional

OBSERVAREA, ÎNREGISTRAREA ȘI UTILIZAREA INFORMAȚIILOR:

Prin utilizarea acestei metode se realizează cu ușurință învățarea integrată și orientată spre acțiune, ea stimulează curiozitatea copiilor și interesului pentru experimentarea și învățarea noțiunilor noi;

Învățarea este activ-participativă, ea poate conține evenimente, locații, situații care necesită concentrare și îndemânare și presupune o îmbinare armonioasă a domeniilor de dezvoltare;

De asemenea această metodă stimulează dezvoltarea senzorio - motorie (motricitatea fină: copiii descoperă și aranjează materialele; asamblează imaginile ; poziționează figurinele, etc.), iar buna dispoziție este la ea acasă.

-Avantajele folosirii METODEI:

- + Copiii pot alege una din componentele dosarului, având posibilitatea să se concentreze asupra unui anumit aspect, specific subiectului;
- + Oferă avantajul de a depozita într-un spațiu mic o sursă bogată de informații;
- + Îi ajută pe copii să consolideze ceea ce au învățat, pentru că ei se implică vizual emoțional, kinestezic, într-o activitate complexă;
- + Se poate face la orice vârstă;
- + Nu există variantă corectă sau greșită de realizare.

Bibliografie:

Oprea,C.L, Strategii didactice interactive, București, EDP 2007.

Breben,S; Gongea E; Ruiu G; Fulga M, Metode interactive de grup, ghid metodic, București Editura Arves 2002.

***Noi abordări ale educației timpurii în grădiniță-suport de curs în cadrul proiectului: „Dezvoltarea resurselor umane în învățământul preșcolar”, Editura Foton, 2013.

***Ghid de bune practici pentru Educația Timpurie a copiilor de la 3 la 6 ani, București 2008.

LES DÉFIS DE L'ENSEIGNEMENT DU FLE, DANS LE CONTEXTE DE LA PANDÉMIE

Prof. Conțescu Corina, Liceul Tehnologic „Clisura Dunării” Moldova Nouă, jud. CS

Pandemia de COVID-19 a adus în discuție mai multe probleme în educație, dar și de asemenea multe posibilități. Prioritatea acordată posibilităților unei educații autentice prin intermediul curriculumurilor și a situațiilor de învățare propuse de experții în educație dezvăluie o orientare viitoare a educației care ar putea să fie exploatată înaintea reîntoarcerii elevilor la școală. În ceea ce privește mediile școlare, învățământul în aer liber se dovedește o posibilitate potențial viabilă pentru a facilita gestiunea spațiului și a distanțării fizice, mai mult de a oferi situații de învățare promițătoare. În cele din urmă închiderea prelungită a școlilor a adus în discuție nevoi de formare atât pentru elevi, cât și pentru personalul de predare. În timp ce elevii au nevoie de a învăța să muncească în mod autonom, profesorii trebuie să se formeze mai mult pentru a putea utiliza în mod eficace instrumentele tehnologice necesare unui învățământ de calitate.

Les impacts de la pandémie de COVID-19 se font déjà fortement sentir et risquent d'avoir des conséquences sociales et économiques à long terme. La crise a exacerbé des inégalités éducatives déjà largement répandues découlant de facteurs reliés au genre, à la langue maternelle ou de défavorisation. En effet, 40% des pays les moins favorisés n'ont pas été en mesure de soutenir leurs élèves en difficulté durant les derniers mois, et les conséquences de la fermeture des écoles sont nombreuses et particulièrement importantes pour les enfants issus de milieux défavorisés et leur famille, et tous ceux avec des troubles d'apprentissages et de besoins particuliers.

La pandémie a brutalement mis en lumière la fragilité de tous les systèmes éducatifs, même ceux considérés comme étant relativement stables. Il est donc impératif que l'innovation et la créativité accélérées par cette crise servent de leviers pour rendre les systèmes éducatifs.

Aussi, c'est dans la perspective des possibilités créées par la crise de la COVID-19 que s'inscrit cette contribution, possibilités qui s'offrent aux acteurs de l'éducation sur les plans des curriculums, des milieux scolaires, des élèves et des enseignants.

La crise de la COVID-19 aura engendré plusieurs questions sur la nécessité, l'importance et l'utilité de certains contenus de programmes. Elle aura mis en lumière la pertinence de certaines tendances curriculaires, notamment l'authenticité des situations d'apprentissage, notamment en classe de FLE. En effet, et particulièrement lorsque les écoles sont fermées de façon prolongée, il apparaît qu'au-delà de l'académique, au-delà des programmes éducatifs et de l'évaluation, il importe tout particulièrement de la motivation, l'engagement, l'intérêt des élèves et leur lien avec l'école. Pour ce faire, des activités d'apprentissages flexibles et authentiques sont nécessaires. Les situations d'apprentissages authentiques forcés par le confinement lié à la COVID-19, visant notamment contextualiser le vécu des élèves en temps de pandémie, constituent ainsi une occasion intéressante pour repenser les curriculum, leur contenu et leur approche.

Les études tendent à démontrer que les initiatives scolaires à l'extérieur et de pédagogie en plein air, offrent valeur ajoutée à l'expérience d'apprentissage en salle de classe, particulièrement lorsque ces deux milieux d'apprentissages sont utilisés de façon complémentaire. Parmi les avantages, on compte notamment une éducation plus centrée sur l'enfant et sur ses initiatives, ce favorise l'engagement de l'élève et l'acquisition d'apprentissages en profondeur. La pédagogie en plein air est également liée à des situations d'apprentissages signifiantes et plus authentiques pour le FLE, puisque l'élève est porté à mieux interioriser ce qu'il expérimente ; les activités éducatives dans „le monde réel” favorisent donc le transfert des apprentissages.

Les modalités variées d'enseignement à distance - téléphone, radio, télévision, courriel ou vidéoconférence - ont permis à plusieurs élèves de poursuivre leurs apprentissages et de conserver leur lien social avec l'école durant la fermeture. Toutefois, plusieurs défis ont été rencontrés notamment quant à l'accès des familles aux technologies, et aux capacités et possibilités des parents à accompagner leurs enfants dans leurs apprentissages et dans l'utilisation de ces technologies.

Ainsi, l'enseignement à distance en temps de pandémie a mis en lumière l'enjeu de l'autonomie des élèves par rapport à leurs apprentissages. En effet, alors qu'ils sont habitués à être encadrés, guidés, et soumis à un horaire strict pour leur travail et l'utilisation des ressources, dont les outils technologiques, la fermeture des écoles a engendré chez les élèves un plus grand niveau d'autonomie, particulièrement ceux dont les parents étaient peu, disponibles pour les soutenir.

À cet égard, le plan de travail pour l'autonomisation et la responsabilisation des élèves pourrait être une ressource intéressante à condition qu'il soit adopté à chacun et à chaque discipline et que son utilisation soit enseignée explicitement. Aussi, le plan de travail comme outil pédagogique gagnerait à être réinvesti à l'école en temps normal pour favoriser le développement de l'autonomie des élèves, en les incitant à se fixer leurs propres objectifs et à s'autoréguler, et en leur donnant un certain pouvoir, sur le choix des méthodes et outils pour réaliser une tâche, et sur l'évaluation.

EDUCAȚIE DE CALITATE PENTRU TOȚI

Înv. Gligor Dana - Școala Gimnazială Cîmpeni

Școala are datoria de a asigura șanse egale tuturor elevilor. A asigura șanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilități maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcție de aptitudinile și interesele sale.

Fiecare copil este unic, cu necesități diferite. Noi, adulții, părinți și dascăli deopotrivă, încercăm să-i educăm, astfel încât să devină, la rândul lor, adulți fericiți, iubitori și eficienți. Însă

există copii marginalizați, defavorizați și/sau excluși de la educație. Aceștia sunt cei pentru care educația incluzivă a devenit o șansă pentru o dezvoltare armonioasă.

Incluziunea presupune efortul de a asigura tuturor elevilor - de limbă și cultură diferite, din familii diferite, cu orice probleme de sănătate, cu interese și moduri de învățare diferite - strategii de predare-învățare adecvate și individualizate, fără a stigmatiza sau a separa. Incluziunea îmbunătățește procesul de învățare pentru toți elevii, cu și fără nevoi speciale. A asigura șanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilități maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcție de aptitudinile și interesele sale. Principiul egalității de șanse reprezintă conceptul de bază al școlii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferențelor de valorizare bazate pe criterii subiective, de ordin etnic sau social. Incluziunea la nivel școlar se realizează prin respectarea și valorizarea diferențelor socio-culturale existente în rândul elevilor și prin promovarea bogăției și a diversității experienței educative care rezultă din aceste diferențe.

Pentru ca activitatea instructiv-educativă să fie profitabilă pentru toți elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferențiat. Educația diferențiată vizează adaptarea activității de instruire la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitatea de înțelegere și ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Obiectivele educației incluzive vizează combaterea neparticipării școlare, ca și a abandonului și eșecului școlar, prin demersuri care depășesc barierele impuse de dificultățile de ordin material, personal, familial sau social cu care se confruntă copiii. În același timp, educația incluzivă vizează asigurarea unor condiții optime de învățare care să ofere tuturor șansa unui start egal în viața din punct de vedere educațional.

Rolul esențial în educația integrată îl deține învățătorul clasei, care devine principalul factor de acțiune și de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevi. Acesta trebuie:

- să elaboreze un program pedagogic individualizat.
- să-și îmbogățească pregătirea cu elemente care să-i faciliteze incluziunea optimă în clasă a acestor elevi și asigurarea de șanse egale pentru aceștia la instrucție și educație;
- să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea și reprogramarea periodică a conținuturilor învățării pentru fiecare elev;
- să coopereze în școală cu ceilalți membri ai echipei educaționale, dar și cu familia elevului;

Pentru a putea răspunde diversității și unicității copiilor și a asigura educația tuturor, este nevoie să se orienteze pozitiv atitudinea, limbajul și metoda pedagogică a cadrului didactic. Școlarul este actorul unui proces de formare în care fiecare gest, privire, cuvânt din partea adulților cu care vine în contact poate să îi influențeze imaginea de sine. Este firesc ca programul din școală și clasă să îi ofere șansa de a se forma într-un sens pozitiv, cu încredere în forțele sale.

Acești copii sunt adulții de mâine, care ne pot asigura o viață mai bună. Incluziunea oferă posibilitatea copiilor de a se simți bineveniți și egali celorlalți, fără a fi stigmatizați. Indiferența noastră și izolarea nu rezolvă problema, ci duce la adâncirea tulburărilor existente și se poate finaliza cu formarea unui adult inadaptabil și profund nefericit.

La un nivel fundamental, incluziunea este, de fapt, corectitudine. Depinde și de noi să le deschidem drumul pe care pornesc, pentru că nu putem să-i ignorăm și nici să-i excludem. Ei vor fi cei alături de care vor trăi copiii noștri, ei sunt copiii noștri, adulții de mâine.

Este nevoie ca dascălul să aibă în vedere faptul că „fiecare om în același timp seamănă cu toți, seamănă cu unii și nu seamănă cu nimeni” (V. Pavelcu), căci așa cum nu există doi fulgi de nea în natură care să aibă același desen, două apusuri de soare identice, tot așa omul – copil este unic - unicitate irepetabil. Esențială este modalitatea prin care putem stârni curiozitatea și imaginația fiecărui copil. Stă în puterea educatorului să găsească bobul de rouă și raza de lumină pe care să le insereze în sămânța cu rod curat a minții copilului, astfel încât acesta să rodească și să înflorească. Și totuși, cel mai important lucru este să putem să facem ca rozul zâmbetului să persiste pe fețele pure ale copiilor noștri. Zâmbetul este un gest tandru de prietenie. El destinde sufletul împovărat și redă speranța celui descumpănit. Este nevoie uneori de un singur zâmbet, căci el durează un moment, dar se păstrează în minte, veșnic!

Toate acestea m-am străduit să le respect și să le aplic pe parcursul anilor, având în permanență, în clasă, astfel de elevi, pentru care a fost nevoie de-o mai mare înțelegere, pricepere și chiar de studiu individual sau participare la cursuri de perfecționare pe această temă, pentru a face față cu brio situației. Am căutat cele mai bune metode și procedee prin care să realizez incluziunea acestor elevi, participarea lor activă la toate activitățile instructiv-educative, care să-I implice în propria lor formare.

Importanța educației este deosebită, întregul sistem educațional trebuind să se bazeze pe premisa că fiecare individ poate fi educat, poate fi ajutat să treacă de la o etapă la alta, atâta timp cât influențele educative se adresează „zonei proximei dezvoltări” (L. S. Vigotski). Izvorul dezvoltării psihice îl constituie, după cum se știe, contradicțiile interne care apar ca urmare a solicitărilor externe. Crearea mijloacelor necesare pentru depășirea și rezolvarea acestor contradicții revine, în primul rând, educației. Pe de o parte, educația oferă conținuturile ce urmează să fie asimilate, pe de altă parte ea se preocupă de modul în care să fie asimilate, de formarea capacităților omului. Rolul conducător al educației apare în intervenția acesteia în crearea unui climat educațional favorabil, cu valențe educative puternice asupra formării personalității umane. De aceea, nu este deloc greșită sau inoportună afirmația că „educația este o artă”.

Fiecare copil are un potențial educativ înăscut care trebuie doar descoperit și activizat. Aceasta este misiunea sfântă a școlii, a educatorilor, deoarece, după cum spunea Comenius: „E îndoielnic să existe o oglindă atât de murdărită, încât să nu reflecte totuși imagini într-un fel oarecare; e îndoielnic să existe o tablă atât de zgrunțuroasă încât să nu putem scrie totuși ceva pe ea. Dacă se întâmplă însă ca oglinda să fie plină de praf sau pete, înainte de a ne folosi de ea trebuie să o ștergem, iar o tabla prea zgrunțuroasă trebuie s-o dam la rindea.”

Bibliografie:

1. Vrăjmaș, Traian, *Învățământul integrat și/sau incluziv*, Editura Aramis, București, 2001;
2. Gherguț, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale-strategii diferențiate și incluzive în educație*, editura Polirom, București, 2006;
3. Gherguț, Alois, *Sinteze de psihopedagogie specială*, Ed. Polirom, Iași, 2005
4. Gherguț Alois, *Educație incluzivă și pedagogia diversității*, Editura Polirom, Iași, 2016;
5. Cristea, S., *Fundamentele pedagogice ale reformei învățământului*, EDP, București, 1994;

CONSILIERE ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ LA GIMNAZIU

Prof. Lăncrănjan Dafina, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Consilierea și dezvoltarea personală vizează atât dezvoltarea cognitivă, cât și pe cea noncognitivă a elevilor. Competențele noncognitive pot fi dezvoltate prin învățarea socio-emoțională, care presupune integrarea gândurilor, stărilor afective și a comportamentului pentru a atinge obiective importante în viață. Astfel, competențele propuse în cadrul programei școlare de Consiliere și dezvoltare personală (CDP) se referă la cunoștințele, abilitățile și atitudinile de care au nevoie elevii atât pentru a avea succes școlar, cât și pentru a-și planifica traseul educațional și cariera și a se dezvolta socio-emoțional.

Ora de CDP este spațiul în care elevii experimentează, analizează și aplică diferite modalități de conectare cu sine și cu ceilalți și reflectează la propria persoană și la ce pot învăța din activitățile în care s-au implicat. Astfel achizițiile dobândesc consistență, se structurează și pot fi transferate în viața cotidiană, dincolo de cadrul strict al unei discipline școlare.

Metode si tehnici eficiente în cadrul orelor de CDP:

- colaborarea, comunicarea deschisă, interacțiunea, jocul;
- exprimarea identității elevului, sub toate aspectele sale: personale, culturale, sociale-celebrând diversitatea umană;
- formarea deprinderii de a reflecta, a trece prin filtrul interior și a integra autentic în sistemul personal informații privind natura umană, dezvoltarea și construirea ființei, la intersecția mediilor fizic, psihic, social-cultural si tehnologic;
- documentarea utilizând mijloacele TIC, utilizarea resurselor electronice disponibile (CD-uri educaționale, resurse online pentru identificarea, analiza și argumentarea unor situații de viață cu rol de facilitare a reflecției personale).

Exemplu de fișă a unei activități de învățare CDP

CLASA: a VIII-a

Tema activității: „Ziua carierei”

Competențe specifice:

1. Identificarea unor parcursuri școlare și profesionale adecvate propriilor interese
2. Aprecierea calităților personale în vederea autocunoașterii, a orientării școlare și profesionale

Activități de învățare:

- Ziua de shadowing: elevii vor merge la locul de muncă al unuia dintre părinți. Durata activității: 3-5 ore;
- După activitatea de shadowing, elevii vor completa un formular de feedback;
- Documentare asupra profesiilor.

Metodologie: fișe, formulare de feedback, jocuri de rol, proiecte de grup.

La sfârșitul activității, elevii vor fi capabili să:

- definească noțiunile de CV, scrisoare de intenție, interviu de angajare, meserie;
- elaboreze un CV, o scrisoare de intenție. Vor afla cum trebuie să se comporte în cadrul unui interviu;
- își evalueze interesele personale, pe baza unei fișe de evaluare;
- identifice abilitățile necesare practicării unei anumite meserii;
- sublinieze rolul, importanța și avantajele lucrului în echipă, modul în care fiecare membru al echipei contribuie la îndeplinirea cu succes a atribuțiilor de serviciu;
- analizeze relația dintre procesul de învățare și succesul la locul de muncă.

Cred că această activitate ar putea fi aplicată, de exemplu, și la disciplina Matematică, prin introducerea în procesul educațional a unor proiecte școlare referitoare la aplicabilitatea matematicii în practicarea unor meserii, sau prin întrebări de genul „La ce ne folosește studiul matematicii?”, „Ce trebuie să știu din matematică pentru a avea profesia de inginer/profesor/etc?” pentru a corela matematica cu profesiile și pentru a-i implica pe elevi în propria învățare și în învățarea pe tot parcursul vieții.

Bibliografie :

- Eugen Palade, Ciprian Fartusnic, Angela Tesileanu, Irina Horga, Liliana Preoteasa, Oana Mosoiu, Tania Sandu, **Repere pentru proiectarea și actualizarea curriculumului național. Cadrul de referință al curriculumului național**, București, 2020.
- John Hattie, **Învățarea vizibilă. Ghid pentru profesori**, Editura Trei, 2014.
- Sarivan Ligia, Tesileanu Angela, Noveanu Gabriela, Fartusnic Ciprian, Horga Irina, **Analiza comparativă a recomandărilor europene referitoare la competențele cheie**, București, 2020.
- www.jaromania.org

IGIENA ȘCOLARILOR (II)

Prof. Simu Alexandru, Liceul Teologic Greco-Catolic „Sfântul Vasile cel Mare” Blaj
Prof. Poptelecan Călin, Liceul Teologic Greco-Catolic „Sfântul Vasile cel Mare” Blaj

La școlar, pubertatea declanșează un întreg ansamblu de tulburări, de comportamente și o adaptare care în timp avansează și cresc în intensitate, ajungând de la nesiguranță la teamă, la diverse forme de agresivitate, care poate culmina în unele cazuri cu un și mai ascutit sentiment de nesiguranță. Atingerea punctului culminat se poate manifesta cu o stare protestară, mai ales atunci când se realizează grupuri, când se manifestă mai zgomotos, prezintă tot felul de forme de vociferare având drept scop principal, să atragă atenția celor din jur.

Apoi, spiritul și manifestările lor de independență sunt însoțite de teama de a rămâne fără sprijin dar și tendința spre necunoscut care îi animă, determină la aceștia un comportament agresiv sau la polul opus unul timid și retras. Spiritul de independență se manifestă și în activitatea intelectuală a preadolescentului, acesta exteriorizându-se în activitățile școlare prin întrebările pe care le pune, le adresează în legătură cu cele învățate.

Cauzele fiziologice ale instabilității proceselor emoționale din perioada pubertății se datorează unor structuri cu funcție endocrină, în special funcției tiroidei și a glandelor genitale, cu influență asupra gradului de excitabilitate a sistemului nervos.

Mai trebuie pusă în balanță fără discuție și activitatea elevilor din școlile de toate gradele, activitate care este legată de procesul de învățare și educare, care contribuie în mod clar la dezvoltarea psiho-intelectuală și socio-comportamentală. Despre învățare și substratul fiziologic al acesteia trebuie să spunem că este o activitate intelectuală legată de procesele nervoase superioare și care este legată și de activitatea altor organe cum ar fi analizatorului vizual, acustico-vestibular sau aparatului locomotor (fig. nr. 1).

Fig. nr. 1

Elevul are o anumită capacitate de lucru definită ca limitele în care organismul este capabil să presteze activitate fără ai fi afectată capacitatea dezvoltării sau starea de sănătate. Trebuie însă ținut cont de faptul că această activitate capacitatea de efort școlar, prezintă anumite oscilații, neregulate, ceea ce a permis conturarea unor curbe de profil cu două curbe de randament maxim în două intervale de timp dintr-o zi și anume între orele 9-12 și 15-18, la care se adaugă două minime între orele 13-15 și 20-8. (fig. nr. 2). Dar există și variații în decursul săptămânii, astfel că luni și sâmbătă sunt zilele cu randament minim, iar miercuri și joi sunt zilele cu randament maxim.

Studiile făcute la noi în țară au arătat că după 4 ore de activitate la elevii din clasele primare (I-IV) și de 5 ore pentru elevii din gimnaziu și liceu (V-XII) scade foarte intens capacitatea de lucru, reflectată în anumite manifestări: se reduce capacitatea de memorizare, scade capacitatea de diferențiere a categoriilor gramaticale în favoarea diferențierii după sensul cuvintelor, scade capacitatea de diferențiere a calității stărilor și reacțiilor.

Graficul de efort în funcție de oră. Astfel este indicat ca lungimea lecțiilor să nu fie mai mare de 30 de minute pentru elevii din clasele primare și de 40-50 de minute pentru cei din clasele mari. Din acest punct de vedere este lesne înțeles demersul întreprins în unele țări pentru aplicarea unor norme privind numărul de ore la clasă pe zi, în legătură strânsă cu capacitățile fiziologice ale copiilor.

Un alt aspect care trebuie pus în balanță și de loc de neglijat este acela că pregătirea lecțiilor este dependentă de numărul de ore din orarul zilnic, fapt ce influențează volumul temelor pentru acasă.

Durata de pregătire a temelor nu ar trebui să depășească 5-7 ore, iar timpul prelungit pentru pregătirea lecțiilor este luat de elevi din timpul lor pentru odihnă activă sau somn, iar cauza principală o constituie volumul mare de teme primite de elevi pentru pregătire acasă, aici fiind incluse în primul rând temele de scris, urmate de diverse proiecte /portofolii.

Pediatri igienişti au stabilit normele pentru durata somnului școlarilor la valori cuprinse între 11-12 ore la 7 ani și 9 ore la 18 ani, astfel că atunci când durata zilnică a activității școlare depășește normele fiziologice se scurtează durata somnului.

Se instalează astfel starea de oboseală a copiilor și adolescenților care se manifestă prin reducerea capacității de înțelegere a problemelor mai abstracte și restrângerea posibilităților de generalizare, comparare, diferențiere și de efectuare a unor operațiuni de însumare, asociere, memorare. Apariția acestor dificultăți produce un dezechilibru între dificultatea sarcinii de îndeplinit și efortul voluntar necesar, ducând la o supraîncărcare a funcțiilor interesate și o restructurare a mecanismelor de adaptare la efort și ca urmare la fenomene psihofiziologice cum ar fi: depresii, iritabilitate, neliniște, apatie, modificarea comportamentului în clasă și familie.

În cazul unei oboseli mai intense datorită unor fenomene de compensare funcțională și tulburări funcționale pot apărea diverse tulburări la nivelul unor structuri anatomice: cefalee, palpitații, puseu de tensiune, senzație inerentă de sufocare, dureri abdominale, crize biliare, dureri musculare, creșterea trecătoare a temperaturii corpului.

Printre cauzele care generează această stare de oboseală menționăm: intensitatea și durata mare a efortului, recreație și odihnă redusă, activitate extrașcolară prelungită, reducerea orelor de somn și nu în ultimul rând condiții de viață în familie necorespunzătoare.

Menținerea capacității de lucru și implicit înlăturării oboseli se face prin odihnă resimțită ca o modalitate fiziologică de înlăturare a acesteia. Odihna determină încetarea activității care a determinat oboseala și se favorizează procesele de refacere a capacității celulare sau a sistemelor care au fost implicate în activitate. De asemenea trebuie subliniat că organismul odihnește în timpul scurtelor pauze spontane din timpul muncii zilnice, în timpul unor pauze organizate. Astfel putem afirma că odihna este eficace numai dacă reușește să îndepărteze efectele care au dus la oboseală, dacă are loc refacerea capacității sistemului nervos, a aparatelor cardiovascular și respirator dar și reechilibrarea metabolică a organismului prin recuperarea energiei utilizate în diverse procese și eliminarea diverșilor produși de metabolism.

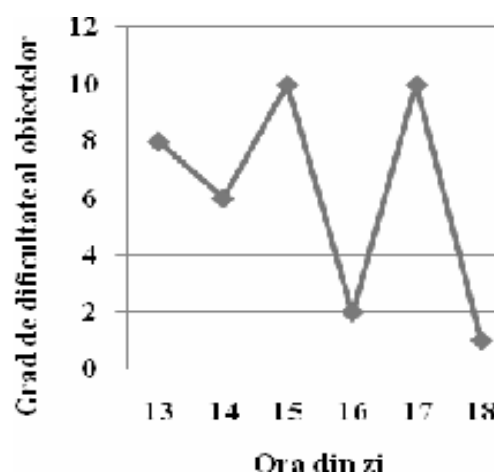

Fig. nr. 2

Bibliografie selectivă:

1. Mănescu S., Tănăsescu Gh., Dumitrache S., Igiena, Ediția a-II-a, Editura Medicală, București, 1996
2. Poll N., Șerban A., Noțiuni fundamentale de igienă, vol. I, Editura Imprimeria Coresi, Cris Book, București, 1998

3. Educație pentru sănătate în școală - Elena Arbore, Teodora Ciompoalea, Mihaela Ulican, Editura Fiat Lux, București, 1999
4. Legea nr.100/1998, privind asistența de sănătate publică - Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 204, din 1 iunie 1998
5. Ordinul Ministrului Sănătății nr. 1555/1995, privind aprobarea Normelor de Igienă privind unitățile pentru ocrotirea, educarea și instruirea copiilor și tinerilor - Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 60 bis, din 26 martie 1996

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ- EDUCAȚIA ÎN SPIRITUL OCROTIRII NATURII

Prof. Turcu Iuliana, Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

Cuvântul „Ecologie” provine din greceștile: Oikos = casa și Logos = știință. Ecologia este știința care studiază casa noastră a tuturor – Terra, prin prisma componentelor de bază ale mediului care sunt organizate ierarhic.

Ecologia ne ajută să aflăm mai multe despre tot ceea ce se află în jurul nostru, despre mediu în ansamblul său, despre felul în care este alcătuit acesta, cum funcționează el, probleme pe care le întâmpină și soluțiile ce pot fi folosite pentru remedierea acestor probleme.

Ecologia analizează sistemele ecologice sub aspectul organizării lor din punct de vedere al structurii și funcțiilor acestora, mediul fiind o ierarhie de sisteme ecologice între care se stabilesc multiple relații.

Educația ecologică ajută orice persoană să:

- afle despre mediu
- își formeze un comportament adecvat supraviețuirii sale și a tuturor formelor de viață de pe Pământ
- ia atitudine față de problemele cu care se confruntă mediul
- formuleze soluții pentru rezolvarea problemelor de mediu
- aplice soluțiile viabile pentru o corectă rezolvarea acestor probleme
- atragă atenția celor din jur asupra comportamentului lor față de mediu
- descopere efectele nocive ale poluării, să învețe să protejeze solul, apa și aerul, de care depinde viața de pe Pământ
- contribuie la formarea comportamentului civic, prin cultivarea iubirii și a respectului pentru natură

Educația în spiritul protecției mediului, a atitudinii de respect și valorificare a tot ce oferă mediul în mod rațional este o datorie a noastră, a cadrelor didactice.

Educația ecologică trebuie să fie un proces activ, continuu, desfășurat la scară globală și în toate mediile, clasele și categoriile sociale. Ea trebuie să fie o educație despre mediu, în mediu și pentru mediu. Educatorul trebuie să aibă cunoștințe solide și actuale de specialitate, să stăpânească foarte bine procedeele pedagogice și să cunoască psihologia grupului cu care lucrează. Mijloacele și formele utilizate trebuie să fie selectate, să fie atractive, sugestive, actuale.

Educația ecologică este o formă a educației care printr-un sistem de acțiuni specifice asigură formarea unei conștiințe ecologice.

Educația ecologică trebuie să fie un proces care să înceapă de la vârsta preșcolară, având drept scop prezentarea datelor, a corelațiilor valorilor, problemelor și soluțiilor, toate acestea fiind raportate la ecologie, la relația om-mediu.

Cunoașterea naturii trezește gândirea copilului, contribuie la dezvoltarea capacității creatoare, la dezvoltarea vorbirii corecte și coerente, făcându-l astfel pe copil să mediteze asupra fenomenelor și corpurilor ce-l înconjoară.

Știm cu toții că sănătatea este bunul cel mai de preț al omului, aceasta fiind o calitate a organismului uman, omul având răspunderea de a o menține de-a lungul vieții. Copilul de vârstă preșcolară și școlară nu are informații și atitudini față de problemele de sănătate, de aceea, toți cei din jurul lui ar trebui să îl ajute să înțeleagă modul de păstrare al acesteia, de ocrotire a naturii, de formare a unor comportamente și deprinderi față de plante și animale.

Astfel, grădinița și școala face primii pași în formarea unor conduite ecologice adecvate ocrotirii și îngrijirii naturii. Pentru realizarea acestora, tot mai mult se pune accent pe organizarea de activități, care să-i pună pe copii în contact direct cu natura, spre a-i cunoaște tainele și frumusețile.

Trăim într-o țară binecuvântată cu frumuseți cum rar întâlnești: munți ale căror creste sfidează norii; dealuri line, pe care privirea se odihnește sub imperiul atâtor culori; câmpii întinse, deschise ca sufletul celor care le locuiesc...toate, străbătute de ape repezi, iuți, aprige- ca Oltul- sau liniștit curgătoare- ca fratele-i Mureș. Avem lacuri- ochiuri albastre, senine ca cerul, sub care domnesc tăuri adânci, vrăjite; stânci sculptate de vânt, vulcani nici pe departe periculoși precum Vezuviul, codri prietenoși și viețuitoare atât de variate, desprinse parcă din pagini de literatură. Un buchet minunat de flori, strâns într-o panglică albastră, discret muiat în Marea Neagră..., aceasta este țara mea!

Iubim mult aceste minunății! Dar, din păcate, natura este din ce în ce mai afectată de activitățile omenești. Acestea au ca efect transformarea mediului natural, uneori până la degradarea sa. Degradarea continuă a mediului ne obligă să luăm atitudine, până nu e prea târziu, să dezaprobam starea de fapt și să luptăm pentru candoare, puritate, frumusețe, căci unica speranță rămâne NATURA.

Preșcolarii și școlarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de insignifiantă ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura. Semnalele de alarmă lansate de specialiști, explicațiile și statisticile întocmite de aceștia au un rol incontestabil, dar pentru implicarea și acțiunea eficientă de formare în sens ecologic se ajunge prin sensibilizare și prin antrenarea componentelor afective și volitive ale copiilor. De aceea, activitățile de educație ecologică se desfășoară într-o atmosferă relaxantă, unde interesul și comunicarea să încurajeze inițiativele, dar și opțiunile fiecăruia.

Există o multitudine de modalități de realizare a educației ecologice la nivel preșcolar, și școlar însă trebuie să existe o motivație a cadrelor didactice, o conștientizare a acestora că ocrotirea, protecția și conservarea mediului sunt probleme foarte importante care trebuie cunoscute de la o vârstă fragedă, că lumea se confruntă cu grave probleme ecologice, care ar trebui evitate sau înlăturate de către cel care le-a produs- omul și de ce nu, acest om să fie chiar elevul?

Educația ecologică se poate desfășura fie prin proiecte educaționale, cât și prin activități extracurriculare (vizite, plimbări, excursii, tabere), prin activități opționale, activități frontale dirijate (observări, lecturi după imagini, jocuri didactice, povestiri, memorizări convorbiri etc) și prin intermediul jocurilor și activităților alese (jocuri de rol, jocuri de masă, jocuri de perspicacitate, jocuri de construcții etc), iar în cadrul lecțiilor de ecologie.

Educația ecologică are o componentă de bază și anume „igiena”. Domeniul de cunoaștere al educației ecologice este vast. O importanță deosebită pentru educația preșcolarului și școlarului o au următoarele domenii de cunoaștere:

- igiena mediului – atmosfera ;
- igiena mediului – apa ;
- igiena mediului – solul ;
- igiena habitatului – locuința, instituțiile publice ;
- igiena alimentației – alimente.

Pentru a înțelege mai bine ce înseamnă educație ecologică voi da câteva definiții.

IGIENA studiază raporturile necesare și întâmplătoare dintre om și multitudinea de factori din mediu pentru definirea capacității de adaptare a mediului populațional la mediul ambiant în continuă schimbare.

MEDIUL AMBIANT reprezintă ansamblul factorilor geografici, biologici, sociali, în care se desfășoară viața, munca indivizilor, a colectivității umane.

FACTORUL ECOLOGIC delimitează acei agenți de mediu care sunt modificați, influențați de activitatea umană și care vor acționa diferit în funcție de modul în care au fost modificați.

Cele mai multe taine despre natură putem începe a le dezlega de la vârsta preșcolară. Pornind de la curiozitatea și interesul pe care îl manifestă copilul, consider că educația ecologică alături de celelalte laturi ale educației îl pot forma pe copil să fie un bun protector al vieții proprii, a celor din jurul lui dar și al mediului înconjurător.

Toate acestea sunt mijloace prețioase de a-i educa pe copii pentru cunoașterea mediului înconjurător, prezentându-le relația dintre plante, animale și om. Totodată trebuie să le dezvăluim și unele aspecte negative, pentru a-i pregăti mai bine în dorința de a ocroti natura:

- Pericolul dispariției unor specii de animale și plante;
- Efectul negativ al vânării unor animale și păsări aflate pe cale de dispariție;
- Pericolul în care se află insectele în urma poluării apei și a aerului, în condițiile în care constituie hrana acestor viețuitoare;
- Acțiunile nefaste ale omului (defrișarea pădurilor, distrugerea vegetației, degradarea arborilor) și urmările lor.

În educarea deprinderilor de atitudine ecologică față de mediul înconjurător și natură, cadrele didactice ar trebui să se ocupe de următoarele aspecte:

- Păstrarea curățeniei în curtea grădiniței, a școlii, în parcuri, grădini, păduri cu diverse prilejuri;

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând, să o privească în calitate de adevărat ecolog-cetățean, cu gândul refacerii ei. Uneori cuvintele, expresiile copiilor ni se par „trăsnite”, dar dincolo de partea hazlie, educatorul descoperă modul de gândire original, alimentat de o curiozitate și o imaginație ieșite din comun. Avalanșa de întrebări cum ar fi: „Ce e luna?”, „Ce-i soarele?”, „Cum apar plantele, animalele sau oamenii?”, „De ce nu se simte când pământul se învârtă în jurul Soarelui?”, „De ce, de ce, de ce ...”. Din lipsa de timp sau alte motive, adulții se mulțumesc să răspundă în glumă sau să amâne răspunsurile până când vor crește mai mari, ignorând faptul că acum e terenul fertil pentru a semăna sămânța cunoașterii, pentru că acum gândirea e mai creativă, memoria mai plastică, mintea mai iscoditoare.

- În munca cu preșcolarii, și elevii pentru a te face înțeles trebuie să faci efort, să vezi ce și cât știi sau pot înțelege copiii.

„Dacă vreau să reușesc în a aduce pe cineva la un anumit punct, în primul rând trebuie să văd cum pot să ajung în lumea lui și să încep de acolo”, spunea, în acest sens filozoful danez S.Kierkegaard. Explicațiile formulate trebuie să fie cât mai accesibile cu putință. În marea lor majoritate părinții, bunicii, nu pot, nu au pregătirea necesară și nici timpul pentru a face acest efort. Speranțele lor se îndreaptă spre grădiniță și școală unde trebuie să găsim și timp și răbdare și înțelegere pentru o astfel de inițiere, dezbatere și comunicare. Preșcolarii și școlarii trebuie să înțeleagă că oriunde se află, atât omul cât și celelalte vietăți au nevoie de condiții esențiale mediului de viață: sol, aer, apă, hrană.

Educația ecologică trebuie să ofere perspective reale în restabilirea acelor relații între om și natură care să aibă la bază înțelegerea, cunoașterea și respectarea normelor și legilor sanogenetice.

Lumea care ne înconjoară a fost și mai este o taină. Existența umană s-a schimbat în cursul timpului ca rezultat al curiozității și gândirii omului precum și ca o consecință a nevoii de a-și face din natură un prieten.

Pentru a înțelege, a explica și a formula niște concluzii cu privire la tainele naturii trebuie mai întâi să observi (privind, auzind, mirosind, pipăind, gustând), fie folosind anumite instrumente (lupă, microscop), fie făcând anumite experimente.

După cum spune un vechi proverb „omul sfințește locul și omul îl dăruiește”, noi oamenii suntem considerați factorul principal de stabilire a relațiilor om – natură.

În concluzie, putem spune că nu există activități anume pentru o educație ecologică ci prin toate activitățile și acțiunile ce le desfășurăm în grădinițe și școli, copiii își pot însuși numeroase noțiuni și cunoștințe despre problematica ecologiei. Să luăm ca motto al activității noastre, afirmația lui Piaget: „Copilul trebuie lăsat să descopere el însuși adevărul acționând în mod practic, deoarece

scopul școlii este de a forma creatori, inventatori, și nu de a forma indivizi care să repete ceea ce au învățat generațiile precedente.”

Scopul final al educației ecologice este acela de a-l face pe copil să cunoască, să-și însușească, să respecte normele și regulile de prevenire și combatere a efectelor nedorite cauzate de unele fenomene naturale, de protejare a mediului înconjurător, de menținere a sănătății individuale și colective și să înțeleagă necesitatea cultivării comportamentelor și atitudinilor de protecție și autoprotecție în raport cu natura.

Bibliografie :

1. Ionescu, A., „*Ecologie și societate*”, Editura Ceres, București, 1991;
2. Momanu, M., *Introducere în Teoria Educației*, Ed. Polirom, Iași, 2002;
3. Văideanu, G., *Educația la frontiera dintre milenii*, Ed. Politică, București, 1988.

MAGIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ LEGĂTURA DE ARGINT: COPILUL (PARTENERIAT ȘCOALĂ- FAMILIE)

Prof. inv. primar Szilaghi Szekely Melinda, Școala Gimnazială Lopadea Nouă

Obiectivul central al educației în familie și al activității din ciclul primar trebuie să fie dezvoltarea și stimularea dezvoltării copiilor prin modalități care să asigure inteligența emoțională și bazele unei personalități echilibrate, independente și creatoare.

Scopul proiectului de parteneriat între școală și părinți, intitulat „Ezüstkapocs” adică „Legătură de argint”, îl constituie implicarea părinților în activitățile Școlii Gimnaziale Lopadea Nouă, consilierea părinților privind cunoașterea propriilor copii și aplicarea unor strategii educaționale corecte, atât în cadrul familiei, cât și în instituția școlară. Am ales această denumire a proiectului din convingerea că elevul reprezintă o legătură la fel de valoroasă între școală și familie cum este argintul. Considerăm că legătura de aur, cea mai prețioasă dintre toate, trebuie să existe între copil și familie. Părinții sunt primii educatori care intervin în creșterea, dezvoltarea și educarea urmașilor săi. Familia, părinții, casa părintească sunt cele mai sigure elemente în viața omului, aici și de la aceste persoane primim cea mai multă căldură sufletească, înțelegere, aici putem greși fără să fim condamnați, aici primim întotdeauna o a doua șansă.

Școala este al doilea cămin pentru elevi. Aici își petrec mare parte a timpului. Învățătoarea devine un fel de mamă pentru elevi: împreună trecem pragul cetății literelor și a cifrelor, dar tot împreună învățăm să legăm șireturile, trecem împreună de micile accidente. Învățătorul este cel care aduce zâmbete pe fața elevilor, dar câteodată și tristețe, la fel ca în familie.

Considerăm că e esențială cooperarea dintre familie și școală. Scopurile noastre sunt aceleași: să creștem și să educăm copii voioși, care când ajung la maturitate să-și găsească cu ușurință locul și rolul în societate. Suntem conștienți de faptul că tineretul de astăzi reprezintă baza societății de mâine.

Prin proiect ne propunem să oferim părinților o perspectivă asupra educației realizate în ciclul primar bazată pe experiența de viață la aceste vârste, pe o metodologie creativă și participativă, realizată în parteneriat cu părinții. Colaborarea dintre școală și familie presupune o comunicare efectivă eficientă, o unitate de cerințe și acțiune când este vorba de interesul copiilor.

Relațiile cu părinții trebuie să ducă la crearea unei atmosfere confortabile din punct de vedere afectiv și la o punte continuă emoțională dar și intelectuală între cerințele familiei și școală.

Pentru a realiza o comunicare și cooperare reală cu părinții, ne-am propus câteva modalități de sprijinire a activității didactice prin intermediul familiei. În cadrul proiectului realizăm următoarele: activități demonstrative cu clasa la care participă părinții, simpozioane cu teme care îi ajută pe părinți în înțelegerea copiilor, a caracteristicilor de vârstă a acestora, serbări și un atelier de creație înainte de Crăciun.

Cu siguranță, fiecare activitate este constructivă, folositoare, dar pentru mine personal activitatea din cadrul atelierului de creație de Crăciun este cea mai importantă dintre toate. Consider că oamenii secolului XXI trebuie să redescopere vraja sărbătorilor. Noi, învățătorii, putem reprezenta un model pentru părinți și în acest sens. Într-o lume în care totul se poate cumpăra, într-o lume în care și sărbătorile de iarnă reprezintă o alergare continuă de câteva săptămâni după cadouri, trebuie să găsim timp și spațiu pentru puțină liniște pentru a ne pregăti și sufletele de Crăciun, pentru a redescoperi vraja podoabelor de Crăciun pregătite de noi înșine, pentru a învăța să lucrăm în echipă pentru scopuri comune.

Așadar, în ultima săptămână de școală înainte de Crăciun, într-o după-amiază, la invitația cadrelor didactice, mamele elevilor de la ciclul primar participă activ la atelierul de creație la care confecționăm podoabe de Crăciun, moment important și în pregătirea noastră sufletească de nașterea lui Hristos. Articolele de bază pentru această activitate sunt cumpărate de către cadrele didactice organizatoare, dar foarte multe mămici vin de acasă cu obiecte cumpărate de ele sau rămase din anii precedenți, care pot fi refolosite. Pregătim podoabe minunate cu această ocazie, împodobim turta dulce pregătită cu mare drag pe parcursul zilei cu elevii, ascultăm cântece de Crăciun, povestim cu mult mai ușor despre munca noastră cu elevii, părinții împărtășesc experiențele (pozitive și negative) legate de educarea copiilor. Stabilim și cele mai mărunte detalii legate de serbarea de Crăciun.

Obiectele pregătite în cadrul atelierului vor fi vândute la serbare. Din suma adunată părinții sponsorizează fărșangul, dar și activitățile organizate de Ziua Copilului. Latura cea mai importantă a acestei activități o reprezintă întâlnirea cu părinții, deși această perioadă pare să fie cea mai aglomerată a anului, discuțiile purtate, care ne ajută la o mai bună înțelegere a elevilor, a legăturilor noastre de argint. Numărul tot mai mare de mămici care participă la activitate este un feed-back pozitiv: e nevoie de aceste activități, e nevoie să ne cunoaștem și în altfel de condiții, decât ședințele cu părinții, simpozioane și activități demonstrative, care se axează în primul rând pe procesul de învățare. E nevoie și de altfel de activități înainte de Crăciun, decât goana la cumpărături, șlefuirea și împodobirea casei.

Pentru legăturile noastre de argint, pentru copii, sperăm că vom fi un model demn de urmat. Învăță și ei că cele mai dragi cadouri și podoabe sunt cele pregătite cu suflet, cu propriile mâini, că întotdeauna este timp pentru activitățile pe care le considerăm importante și că fiecare persoană aparține unei comunități.

Bibliografie:

- 1.Mérei ferenc- V. Binét Ágnes: Gyermeklélektan. Medicina Könyvkiadó Rt. Budapest, 2006
- 2.Molnár József: Várhegy alatt dombok között Magyarlapád, Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdája, 1999
- 3.Molnár József Károly: Magyarherepétől Magyarlapádig, Europrint, 2016

VALORIFICAREA PLATFORMEI LIVRESQ ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof. Marinceaș Marinela Adriana, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Pe fundalul din ce în ce mai schimbător și mai provocator al învățământului actual care implică elevi și profesori aflați sub imperiul instabilității sociale, economice, fizice și spirituale, devine imperativ ca noi, cadrele didactice, să găsim resursele optime spre a stârni curiozitatea elevilor în cadrul lecțiilor online. Se prefigurează astfel ideea că învățarea on-line nu poate **să funcționeze și să fie eficientă fără implementarea unor noi metode de predare**. E binecunoscut deopotrivă faptul că învățarea în mediul online nu este întotdeauna un câștig pentru elev cu atât mai mult cu cât există o tendință spre inactivitate cauzată de lipsa interacțiunii cu colegii sau chiar de o evaluare pândită de subiectivitate. Astfel, trăind sub limitările impuse, în umbra nesiguranței generalizate, dar și cu teama că sănătatea fiecăruia ar putea să fie pusă în pericol, actanții educaționali sunt cu atât mai determinați spre a descoperi resurse și modalități de a fructifica actul de predare prin integrarea modalităților digitale puse la dispoziție de realizatori platformelor interactive.

O astfel de platformă este *LIVRESQ*, un editor de resurse educaționale în format digital, disponibil pe site-ul <https://livresq.com/ro/>, care, conform spuselor directorului general Ascendia, Cosmin Mălureanu, „*oferă oricui dorește să creeze module digitale educaționale, o unealtă simplă care nu necesită cunoștințe de programare*”. Platforma Livresq devine de aceea un constructor simplu, care oferă cadrelor didactice posibilitatea de a realiza lecții interactive, în mod gratuit, și de a pune, în aceeași lecție, poze, galerii cu imagini, clipuri video, chestionare, texte, animații audio și quizz-uri. Practic, această platformă facilitează crearea de lecții complete fără a mai implica trimiterea de linkuri auxiliare necesare demersurilor didactice. Am putea spune că acest facilitator de lecții interactive devine un agregator de resurse care pot fi create pe o singură pagină, într-o manieră sistematică și extrem de utilă. Pagina astfel creată este interactivă, poate fi activată și vizualizată pe orice dispozitiv, laptop, telefon sau tabletă. Accesul elevilor la lecție se realizează simplu și rapid: profesorul trimite un link care odată accesat, devine funcțional. Platforma are și opțiuni avansate prin care fiecare lecție poate fi descărcată pe un stick, pentru a fi folosită la școală pe un proiector sau poate fi încărcată pe un site propriu, cum ar fi site-ul școlii.

Această platformă devine astfel o unealtă indispensabilă pentru digitalizarea lecțiilor și, deci, un loc propice în care profesorul își poate exprima creativitatea în domeniul predării interactive. Crearea de lecții digitale necesită timp și imaginație, dar și stăruință în a perfecționa resursele astfel realizate. Satisfacția personală este însă uriașă întrucât lecția de literatură devine din ce în ce mai complexă, integrând scurte documentare despre viața unui scriitor sau secvențe din ecranizările realizate după romanele din programa de Bacalaureat, cât și fragmente de texte literare sugestive, quizz-uri cu rol de învățare, galerii cu imagini reprezentative, comentarii literare, eseuri necesare pregătirii examenului de Bacalaureat etc.

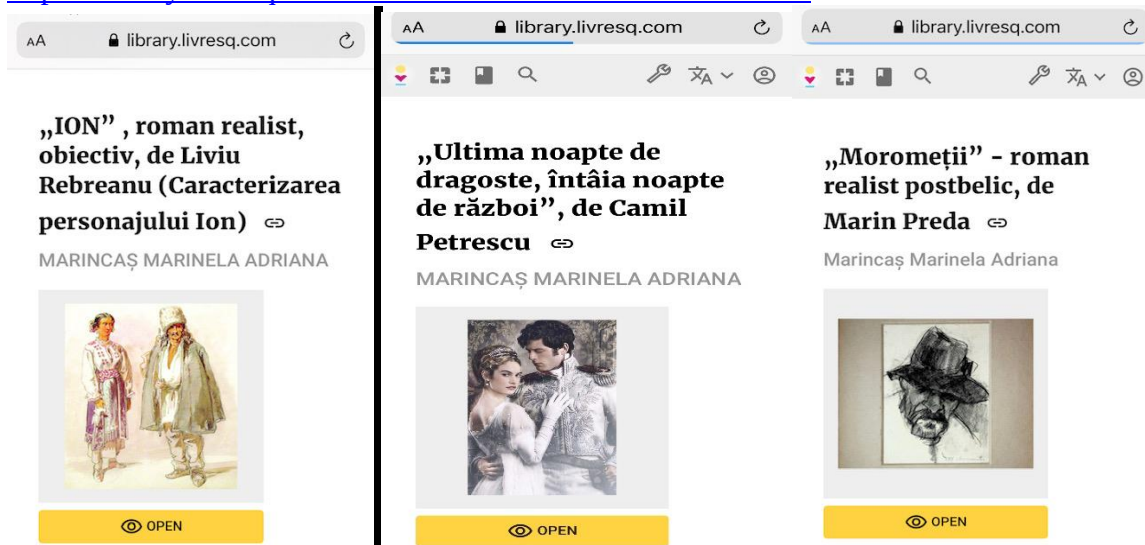
Lecțiile realizate pe platforma Livresq livrează conținuturi educaționale de calitate, fiind verificate înainte de publicare de către administratorii platformei. După crearea a trei astfel de lecții interactive, profesorii pot aplica în vederea obținerii certificatului de „Creator de software educațional”, un certificat care se acordă persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de regulament. Administratorii platformei *LIVRESQ* vin în sprijinul **cadrelor didactice** cu serviciul de suport tehnic pentru omologarea lecțiilor digitale la **Ministerul Educației și Cercetării din România (M.E.C.)**. Acest serviciu include și demersurile la Minister pentru începerea procesului de evaluare a lecțiilor precum și preluarea rezultatelor și transmiterea lor cadrelor didactice.

Câteva lecții utile pot fi accesate astfel:

a. Lecția cu titlul – „Ion”, roman realist-obiectiv (Caracterizarea personajului Ion): <https://library.livresq.com/details/600878f801f06b00073e4a5f>

b. Lecția cu titlul – „Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război”, de Camil Petrescu: <https://library.livresq.com/details/5ffb53cd9eb0b300074e8bf0>

c. Lecția cu titlul – „Moromeții”, roman realist postbelic, de Marin Preda:
<https://library.livresq.com/details/5ffb22609eb0b300074d017c>.

EXEMPLU DE REALIZARE A DEMERSULUI DIDACTIC CARE SĂ CONTRIBUIE LA DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR CHEIE ALE ELEVILOR DIN CLASA A V-A

Prof. Bălan Anca, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Tema: Moise, omul care a vorbit cu Dumnezeu

Durata: Se vor aloca două ore de curs pentru activitățile prevăzute.

Ora I

Competența cheie: Comunicare în limba maternă (25 min)

Competențe asociate competenței cheie : citire critică; procesare informații; exprimare scris/orală a argumentelor într-un mod convingător.

Profesorul prezintă(poate folosi o prezentare Prezi sau să deseneze pe tablă povestind expresiv) viața lui Moise începând cu familia lui, cadrul istoric, supraviețuirea, aflarea originii lui, incidentul cu egipteanul, fuga din Egipt, noua înțelepciune păstoritului, vederea rugului arzând, vorbirea cu Dumnezeu, reîntoarcerea în Egipt, înfățișările înaintea faraonului, plecarea evreilor din Egipt, trecerea Mării Roșii, poposirea lângă Muntele Sinai. **(8-10 min)**

Elevii își vor exprima impresiile folosind metoda cadrelor (15 min)

Ce lucruri interesante a făcut Moise?	Care a fost partea ta favorită ?
Ce nu ai înțeles?	Ce crezi că va face Moise în continuare?

Competența cheie: Competențe matematice (A) și competențe de bază în științe și tehnologii (B) (20min.)

Competențe asociate competenței cheie: citirea, interpretarea, construcția tabelelor, graficelor, figurilor; dezvoltarea abilităților de a utiliza date științifice pentru a ajunge la o concluzie

Lucru în echipe: Echipa 1 Elevii vor primi un bilet cuprinzând repere temporale marcate pe o axă a timpului obținută prin repartizarea evenimentelor în ordine cronologică. Ei vor trebui să discute ce de sunt plasate evenimentele în acest mod și ce reprezintă acea axă.

facerea lumii | căderea în păcat| potopul| chemarea lui Avraam| Dumnezeu vorbește cu Moise| Nașterea Domnului

Echipa 2 Elevii vor primi bilețele cuprinzând nume de persoane, apoi vor repartizarea persoanele în ordine cronologică pe o axă a timpului.

Moise	Adam și	Iacov	Isaac	Iosif	Noe	Avraam
-------	---------	-------	-------	-------	-----	--------

Echipa 3 Elevii vor primi secvențe din text, apoi vor ordona secvențele în succesiunea apariției lor în text precizând și locul desfășurării lor, utilizând o formă tabelară.

număr	eveniment	loc
	Moise fuge de mânia faraonului	
	Moise este salvat de fiica faraonului	
	Poporul evreu își face prima tabără în libertate	
	Moise cere lui faraon eliberarea poporului său	
	Moise desparte marea cu toiagul	
	Moise vede un rug arzând	
	Evreii fac cărămizi	

Echipa 4 Elevii vor discuta pe baza textului și a imaginii de la pag. 36 din manual despre opiniile cercetătorilor privind trecerea Mării Roșii de către poporul evreu

Ora a II-a

Competența cheie: Competențe sociale și civice (25 min.)

Competențe asociate competenței cheie: manifestarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți, față de identitatea culturală proprie și față de identitatea celor care aparțin unor culturi diferite.

Dezbateri (poate fi de folos și un joc de rol)

Vor discuta despre: -atitudinea lui faraon față de poporul evreu (marginalizare, lipsire de drepturi, asuprire); și față de Moise (dispreț, neîncredere, viclenie)

Vom descoperi diferențele culturale/religioase dintre cele două popoare, vom conștientiza ce urmări pot avea deciziile nedrepte ale conducătorilor.

-a evreilor față de Moise (avea defect de vorbire; neîncredere, revoltă) care era trimis de Dumnezeu cu o sarcină importantă și care avea să influențeze soarta lor; și a lui Moise față de Dumnezeu(ascultare, îndrăzneală și curaj)

Vor descoperi că atunci când se pun etichete, cel etichetat are o stare de disconfort, de stres, dar exemplul de a cere prin rugăciune ajutorul lui Dumnezeu poate rezolva situațiile cele mai complicate.

Competența cheie: Sensibilizare și exprimare culturală (20 min.)

Competențe asociate competențelor cheie:- conștientizarea și înțelegere propriei moșteniri cultural-religioase, înțelegerea diversității culturale, extinderea cunoștințelor despre operele de artă antice și contemporane, consumul și aprecierea produselor culturale, aprecierea și respectarea diversității culturale, etnice și religioase.

Profesorul prezintă -diferite imagini din Egipt, piramide, Marea Roșie, Muntele Sinai, vorbește despre credința egiptenilor în zei și a poporului ales într-un singur Dumnezeu, nevăzut, veșnic, atotputernic.

-fresce referitoare la viața lui Moise.

Bibliografie:

Biblia sau Sfânta Scriptură

<https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Religie%20Cultul%20Ortodox/Corint/>

<https://images.app.goo.gl/FMVkGMDWRs4S6ig96>

<https://images.app.goo.gl/fUuzYYMge7c6EepK6>